

Zleceniodawca: Urząd Gminy Nowe Brzesko
ul. Krakowska 44, 32-120 Nowe Brzesko

Wykonawca: Krakowskie Przedsiębiorstwo Geologiczne „ProGeo” Sp. z o.o.
ul. Szlak 10/5, 31-161 Kraków

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ
I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
GMINY NOWE BRZESKO
TEKST UJEDNOLICONY STUDIUM**

CZ. II FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNE KIERUNKI ROZWOJU GMINY

Kraków 2002

zmiana Kraków 2019

Zespół autorski Studium:

Kierownik pracowni Krakowskiego Przedsiębiorstwa Geologicznego „ProGeo” Sp. z o.o.

mgr inż. **Jolanta Leśniak**

Koordinacja merytoryczna i zagadnienia przestrzenne:

mgr inż. arch. **Ewa Gruszczyńska** - zagadnienia przestrzenne i prawne
upr.urbanistyczne 1421/94

mgr **Bogusława Małachowska** - zagadnienia społeczne, demograficzne i programowe
upr.urbanistyczne 929/89

mgr inż. arch. **Anna Odrzywołek** - zagadnienia przestrzenne i zabytkowy krajobraz kulturowy
upr.urbanistyczne 1640/2002

mgr inż. **Jolanta Leśniak**
upr.hydr. V 1215, UAN 349/88

mgr inż. **Edward Nalepka**
UAN 111/90

mgr inż. **Janusz Bardel**

} - infrastruktura techniczna

mgr inż. **Leszek Kruk** - ekofizjografia, gleby, rolnictwo
upr.hydr. 050885

mgr inż. **Włodzimierz Zaleski** - komunikacja

dr inż. arch. **Włodzimierz Gleń** - inwentaryzacja użytkowania terenu

mgr inż. **Tomasz Bubrowski** - opracowanie komputerowe, grafika

mgr inż. **Jadwiga Popiela** - opracowanie tekstów

Spis treści

Wprowadzenie	5
I. Cele rozwoju społecznego i gospodarczego	7
II. Kierunki rozwoju społecznego	10
II.1 Szacunkowa prognoza rozwoju demograficznego w latach 1999 - 2020 i w kierunku do roku 2030	11
II.1.1 Założenia prognostyczne	11
II.1.2 Prognoza rozwoju ludności i przekształcenia struktury wieku	12
II.1.3 Konsekwencje zmian w strukturze wieku ludności dla polityki społeczno-gospodarczej i przestrzennej	15
II.2 Hipoteza zmian na rynku pracy	18
II.2.1 Zasoby pracy i ich aktywność zawodowa	18
II.2.2 Bezrobocie	20
II.2.3 Zmiany w wielkości i strukturze miejsc pracy	21
II.3 Struktura społeczno-gospodarcza i przesłanki jej rozwoju	22
II.4 Kierunki rozwoju i aktywizacji rolnictwa	24
II.5 Kierunki rozwoju funkcji nierolniczych i działań na rzecz aktywizacji gospodarczej	26
II.5.1 Cele aktywizacji gospodarczej	26
II.5.2 Główne kierunki działań	27
II.5.3 Działania na rzecz aktywizacji gospodarczej	27
II.5.4 Działania na rzecz rozwoju poszczególnych funkcji	29
II.6 Finansowanie rozwoju gminy	30
II.6.1 Budżet gminy	30
II.6.2 Kształtowanie struktury wydatków	31
II.6.3 Pomocowe środki finansowe	32
III. Kierunki polityki rozwoju przestrzennego gminy	33
III.1 Polityka kształtowania oraz ochrony zasobów środowiska przyrodniczego	34
III.2 Polityka kształtowania oraz ochrony zasobów środowiska kulturowego	37
III.3 Polityka rozwoju komunikacji	40
III.3.1 Główne problemy i cele polityki komunikacyjnej gminy	40
III.3.2 Zasady przekształceń układu komunikacyjnego	42
III.4 Polityka rozwoju systemu osadniczego i infrastruktury społecznej	44
III.5 Polityka rozwoju sfery usługowo-produkcyjnej w gałęziach pozarolniczych	46
III.6 Polityka rozwoju turystyki, rekreacji i sportu	48
III.7 Polityka rozwoju infrastruktury technicznej	49
III.7.1 Gospodarka wodna	49
III.7.2 Gospodarka odpadami	51
III.7.3 Elektroenergetyka	51
III.7.4 Telekomunikacja	52
III.7.5 Gazyfikacja	52
III.7.6 Ciepłownictwo	54
IV. Realizacja polityki przestrzennej	56
IV.1 Kierunki zagospodarowania poszczególnych obszarów	58

IV.2 Zasięg i problematyka obszarów wyznaczonych do opracowania w zakresie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego _____	62
IV.2.1 Wyodrębnienie obszarów do planów miejscowych _____	62
IV.2.2 Ustalenia dotyczące merytorycznego zakresu planów miejscowych _____	63
IV.3 Inwestycje i przedsięwzięcia publiczne _____	72
IV.3.1 Inwestycje służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych _____	72
IV.3.2 Inwestycje służące realizacji lokalnych celów publicznych _____	73

Spis plansz graficznych

1. Powiązania zewnętrzne gminy Nowe Brzesko
2. Inwentaryzacja użytkowania terenu (plansza graficzna w skali 1:10 000 wraz z częścią opisową - wykaz obiektów usługowych) - stan na marzec 2001 roku
3. Infrastruktura techniczna - stan istniejący i kierunki
4. Komunikacja - stan istniejący i kierunki
5. Ekofizjografia
6. Mapa bonitacyjna gleb
7. Środowisko kulturowe
8. Stopień wykorzystania terenów wyznaczonych planem pod zabudowę i stan własności
9. Synteza uwarunkowań rozwoju przestrzennego
10. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

Wprowadzenie

Część II Studium zatytułowana „Funkcjonalno-przestrzenne kierunki rozwoju gminy”, opracowano na podstawie rozpoznania uwarunkowań wynikających ze stanu istniejącego i możliwości rozwoju gminy oraz oparto o wnioski i uwagi wnoszone w trakcie szeregu spotkań konsultacyjnych z władzami samorządowymi i wskazanymi instytucjami. Podstawy rozwoju gminy prezentowano Zarządowi Gminy z udziałem członków Rady i Sołtysów.

Wnioski i postulaty z powyższych spotkań zawarte zostały w końcowym opracowaniu Studium.

W formułowaniu celów rozwoju gminy uwzględniono również wskazania i koncepcje określone w przygotowanej przez władze samorządowe i przyjętej przez Radę Gminy „Strategii rozwoju gminy Nowe Brzesko”.

I. Cele rozwoju społecznego i gospodarczego

Głównym celem dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Nowe Brzesko będzie standard życia odpowiadający oczekiwaniom mieszkańców gminy oraz stymulująca go stabilna gospodarka, zgodna z zasobami i potencjałem gminy, osiągnięta w warunkach zrównoważonego rozwoju wewnętrznego.

Takie sformułowanie celu jest wyrazem określonej przez mieszkańców misji gminy Nowe Brzesko, zgodnie z którą powinna ona stać się „wizytówką nowoczesnej i zasobnej małopolskiej wsi”. Uwzględnia on również kierunki przemian pozwalających na rozwiązanie wiodących problemów gminy w sferze społecznej i gospodarczej przedstawionych wcześniej. Osiągnięcie powyższego celu wymagać będzie realizacji szeregu szczegółowych celów strategicznych w rozwoju omawianych dziedzin.

W sferze społecznej za cele takie uznać należy

- zapewnione w obszarze gminy możliwości pracy, dostosowane do ilości ludności aktywnej zawodowo w wymiarze dającym bezpieczeństwo finansowe rodzinom,
- korzystne warunki dla realizacji potrzeb i aspiracji mieszkaniowych ogółowi mieszkańców gminy, a zatem również ludności ekonomicznie słabszej lub dotkniętej wypadkami losowymi czy też klęską żywiołową,
- zorganizowany system bezpieczeństwa publicznego oraz socjalno-opiekuńczego w dobie rosnącego zagrożenia zdrowia i życia każdej społeczności, a lokalnie także rosnącej grupy osób starszych,
- zapewniona obsługa ludności przez usługi publiczne na poziomie akceptowanych powszechnie standardów ilościowych i jakościowych oraz satysfakcjonująca społeczność gminy dostępność i wygoda korzystania z szeroko rozumianych usług komercyjnych, jak również aktywnego wypoczynku,
- dobry stan techniczny dróg i sprawny system komunikacji oraz pełne wyposażenie w infrastrukturę techniczną zasobów mieszkaniowych.

W sferze gospodarki celami strategicznymi będą:

- utrwalona i rozwinięta struktura funkcji gospodarczych, zapewniająca zróżnicowane źródła dochodów mieszkańcom gminy oraz korzystne zmiany w dochodach własnych jej budżetów,

- efektywna i rentowna struktura agrarna, tworząca możliwości atrakcyjnej oferty rynkowej produkcji rolnej i opłacalnej pracy w rolnictwie,
- zorganizowana sfera bezpośredniej i pośredniej obsługi rolnictwa,
- wykorzystane atuty obszaru dla aktywizacji gospodarczej gminy.

Cele te będą realizowane w sytuacji występowania wielu określonych wcześniej uwarunkowań, bądź to sprzyjających ich osiągnięciu, bądź to tworzących bariery, których pokonanie będzie często zależne od czynników zewnętrznych.

II. Kierunki rozwoju społecznego

II.1 Szacunkowa prognoza rozwoju demograficznego w latach 1999 - 2020 i w kierunku do roku 2030

II.1.1 Założenia prognostyczne

Prezentowana pomigracyjna prognoza demograficznego rozwoju gminy w okresie perspektywicznym, to jest w latach 1999 - 2020 i w okresie kierunkowym do 2030 r., jest prognozą szacunkową, opracowaną w oparciu o:

- trendy rozwoju ludności województwa małopolskiego określone w najnowszej (z roku 2000) prognozie Głównego Urzędu Statystycznego dla ludności Polski,
- trendy rozwoju demograficznego powiatu proszowickiego, przedstawione również w powyższej prognozie,
- specyficzne cechy stosunków ludnościowych gminy Nowe Brzesko ujawnione w diagnozie stanu wykonanej dla potrzeb niniejszego „studium”, takie jak:
 - jeden z najniższych w powiecie proszowickim wskaźnik przyrostu naturalnego (saldo urodzeń i zgonów na 1000 M) ujemny i obniżający się (- 1,9 w 1998 r. i - 3,3 w 1999 r.)
 - niski współczynnik dynamiki demograficznej (relacja urodzeń do zgonów) 0,84 urodzeń/1 zgon., w powiecie 0,94, w województwie 1,26
 - słaby, jak w całym powiecie, ruch wędrowniczy z niewielką przewagą odpływu migracyjnego, bardziej intensywny w 1999 r., wyrażającym się ujemnym saldem - 0,37/1000M przy - 0,33 w powiecie.

Główny Urząd Statystyczny w opracowanej najnowszej prognozie demograficznej kraju, uwzględnił w województwie małopolskim następujące tendencje w kształtowaniu kierunków i tempa przekształceń jego ludności:

- spadek współczynnika urodzeń (urodzenia żywe/1000M) do roku 2000, jego stopniowy wzrost do roku 2015 i stopniowe jego zmniejszenie się po tym okresie,
- stały intensywny wzrost współczynnika zgonów (zgony/1000M) po roku 2000 (stabilny w latach 2005 - 2010) i dalej rosnący,
- niski dodatni przyrost naturalny do roku 2015 i silny jego spadek po tym okresie

- stopniowy wzrost napływu migracyjnego w okresie 2000 - 2015 i jego spadek po roku 2020, przy stałym spadku w obszarach wiejskich do 2005 i zwiększaniu się odpływu około roku 2010

Określając założenia prognostyczne dla gminy Nowe Brzesko przyjęto zmienność współczynników demograficznych jako wypadkową zróżnicowań i trendów lokalnych (gminy i powiatu) oraz ogólnowojevodzkich. Bazą wyjściową prognozy były dane statystyczne z 1998 r., przy uwzględnieniu danych uzyskanych w Urzędzie Gminy dla 1999 r. W założeniach prognostycznych dla gminy przyjęto, zatem:

- niższy od średniego w województwie współczynnik urodzeń, rosnący do roku 2015 i malejący po tym okresie (o wielkości w gminach 11,6 – 8,5),
- znacznie wyższy od średniego w województwie współczynnik zgonów wzrastający w całym okresie czasu (o wielkości w granicach 11,9 – 15,0),
- ujemny przyrost naturalny rosnący do roku 2005 o niewielkim spadku w okresie 2010 - 2015 i zwiększający się intensywnie w latach następnych,
- utrzymanie stałego ruchu migracyjnego przy zwiększeniu jego napływu po roku 2000 do osiągnięcia niskiego dodatniego salda po roku 2015, mając na uwadze z jednej strony osłabienie poziomu „ruchliwości” społeczności, z drugiej zaś ewentualny rozwój funkcji „sypialnych” dla Krakowa,
- postępujący proces starzenia się ludności, wzrost udziału ludności w wieku poprodukcyjnym oraz w starszych grupach wieku produkcyjnego (tzn. niemobilnych), jako konsekwencja starzenia się licznych roczników urodzonych w latach 50-tych i 60-tych.

II.1.2 Prognoza rozwoju ludności i przekształcenia struktury wieku

W oparciu o powyższe założenia dokonano szacunkowego określenia prognozowanych stanów ludności gminy i jej struktur dla roku 2000 i następnych horyzontów czasowych: 2005, 2010, 2015, 2020 i 2030, przy czym okres ostatni jest okresem kierunkowym. Wyniki szacunkowych prognoz przedstawiono w załączonych tabelach nr 1 i 2.

Zgodnie z powyższymi prognozami podjęto próbę hipotetycznego rozmieszczenia prognozowanego zaludnienia w poszczególnych wsiach, mając na uwadze:

- zmiany w wielkości ich zaludnienia w minionych 30 latach,
- aktualny stan zaludnienia,
- aktualną strukturę wieku.

Powyższe zmiany przedstawiono w tabeli nr 3. Będą one materiałem pomocniczym przy określaniu skali i kierunków przestrzennego rozwoju gminy.

Z przedstawionych w tabelach danych liczbowych wynika że:

- w przeciwieństwie do województwa liczba ludności gminy będzie maleć w całym okresie czasu, a dynamika tych zmian będzie zbliżona do dynamiki spadku ludności w powiecie proszowickim, przyjętej we wcześniej cytowanej prognozie G.U.S. (tabela 1 i 2)
- przekształceniom ulegać będą struktury wiekowe, zarówno w podstawowych, jak i cząstkowych grupach wieku.

Proces przekształceń struktury wiekowej będzie widoczny w całym okresie czasu. Zmiany te będą wielokierunkowe i z różną siłą będą oddziaływać na poszczególne grupy wiekowe. Strukturę wieku w poszczególnych przedziałach czasowych przedstawiono w tabeli 1, a dynamikę zmian w podstawowych grupach wieku - w tabeli 2.

Przekształcenia w strukturze wiekowej są podstawowym czynnikiem wyznaczającym kierunki rozwoju potrzeb społeczności lokalnej oraz ich ilość. Stanowią zatem podstawę dla formułowania polityki gminy, przede wszystkim społecznej, lecz pośrednio także polityki przestrzennej, w tym inwestycyjnej.

W gminie Nowe Brzesko ludność w wieku przedprodukcyjnym będzie stopniowo zmniejszać się w całym okresie czasu, przy czym szczególnie intensywnie pomiędzy rokiem 2000 - 2005, w okresie perspektywy, tj. ok. roku 2020, spadek wyniesie 0.49 tys. osób, a w latach 1998 - 2030 – 0,59 tys. osób.

Tabela 1

Struktura wieku przedprodukcyjnego w poszczególnych przedziałach czasowych

wiek [lata]	1998 - 2005		1998 - 2020		1998 - 2030	
	tys. osób	%	tys. osób	%	tys. osób	%
przedszkolny 3 - 6	0.07	78.8	0.11	66.7	0.14	57.5
szkoły podstawowej 7 - 12	0.09	82.0	0.16	68.0	0.20	60.0
gimnazjum 13 - 15	0.05	0.80	0.09	64.0	0.10	60.0
szkoły średniej 15 - 17	0.03	81.3	0.11	68.8	0.07	56.3
razem	0.24	79.9	0.47	66.0	0.51	58.3

Ludność w wieku produkcyjnym będzie przyrastać do roku 2010, a następnie spadnie aż do osiągnięcia w 2030 r. poziomu nieco niższego niż w 1998 r.

Ludność w tzw. wieku mobilnym (18 - 44 lat) do roku 2000 będzie zwiększać się, a następnie zmniejszać, intensywniej po roku 2005. Zmianom tym odpowiadać będą przekształcenia w liczebności populacji w tzw. wieku niemobilnym, która będzie zwiększać się po roku 2005. Około roku 2030 wystąpi w zasadzie zrównoważenie obu grup wiekowych, z 1 pkt. przewagi na korzyść wieku mobilnego.

W grupie wieku mobilnego na uwagę zasługują grupy ludności w wieku:

- 18 lat - objętych nauką na poziomie średnim,
- 19 - 24 lat - kształcenia na poziomie szkoły wyższej,
- 25 - 29 lat - zakładania rodzin (nowych gospodarstw domowych).

Zmiany w tych grupach wiekowych nie zostaną zaprezentowane w tabelach niniejszej prognozy, niemniej jednak uwzględniono je w materiałach prognostycznych, i tak:

- ilość ludności w wieku 18 lat zwiększać się będzie od 2005 r., a następnie spadać intensywnie po roku 2020,
- trend ten będzie widoczny również w pozostałych dwóch grupach wiekowych tj. 19 - 24 lat i 25 - 29 lat.

Tabela 2

Dynamika zmian w poszczególnych grupach wiekowych

grupa wiekowa	1998		2005		2020		2030	
	tys. osób	%	tys. osób	%	tys. osób	%	tys. osób	%
18	0.08	100.0	0.08	100.0	0.07	87.5	0.06	75.0
19 - 24	0.48	100.0	0.50	104.2	0.40	83.3	0.39	70.8
25 - 29	0.39	100.0	0.42	107.6	0.36	92.3	0.28	71.8

Ludność w wieku poprodukcyjnym - w okresie prognostycznym liczba ludności w tej grupie wiekowej powinna wzrosnąć o 0,25 tys. osób. Jej udział w strukturze wieku powiększy się do 20,5 % do roku 2020 i 24,7 % w 2030 r., a wzrost ten będzie systematyczny w całym okresie czasu.

II.1.3 Konsekwencje zmian w strukturze wieku ludności dla polityki społeczno-gospodarczej i przestrzennej

Omówiony wcześniej rozwój demograficzny gminy i przekształcenia w strukturze wieku jej ludności stanowią istotne przesłanki dla kształtowania dalszej polityki gminy w sferze społecznej, gospodarczej i przestrzennej. Zmniejszenie ogólnej liczby ludności gminy wpłynie na ilościowe ograniczenie wielu potrzeb, np. z zakresu mieszkalnictwa usług publicznych, a także infrastruktury technicznej, natomiast przekształcenia w strukturze wieku będą powodować:

- sukcesywne zmniejszenie się potrzeb związanych ze szkolnictwem podstawowym i gimnazjalnym, co powinno zwiększyć możliwości poprawy warunków nauczania, zarówno w rozumieniu materialnym, jak i unowocześnieniu jego procesu (szersza dostępność do pomocy dydaktycznych, nauczania języków itp.)
- zmniejszenie ilości młodzieży w wieku szkolnictwa średniego (również poza gminą) powinno zwiększyć szansę i możliwości kształcenia na tym poziomie znacznie liczniejszej grupie ludności, mając w tym przypadku na względzie zwiększenie pomocy materialnej gminy, a poza nią mniejsze obciążenie bazy materialnej
- konsekwencją powyższego powinien być wzrost zainteresowania kształceniem na poziomie wyższym szerszej grupy społeczności miejscowej, przy spadku liczebności tej grupy wiekowej po roku 2010.

Przewidywany przyrost ludności w wieku produkcyjnym spotęguje napięcia na rynku pracy zwłaszcza, że:

- chłonność rolnego rynku pracy została już znacznie przekroczona i obecnie posiada nadwyżki ludności „ekonomiczne nieuzasadnione”,
- pozarolniczy lokalny rynek pracy jest słabo zrównoważony,
- potęguje się ograniczenie podaży pracy na rynkach zewnętrznych generując wzrost bezrobocia i konkurencji.

Złagodzenie tej sytuacji wymagać będzie intensywnych działań na rzecz rozwoju gospodarczego gminy oraz ograniczenia aktywności zawodowej, zwłaszcza młodych roczników, promując edukację.

Postępujący proces starzenia się ludności wymagać będzie zwiększenia działań związanych z zapewnieniem wygodnego korzystania z opieki zdrowotnej oraz rozwojem różnych form pomocy społecznej, zarówno w zakresie pomocy materialnej, jak i usług socjalnych.

Przedstawione, wielkości prognostyczne można uznać za wariant podstawowy. W prowadzonych rozważaniach brano pod uwagę wariant bardziej optymistyczny w przypadku zaistniałych wyjątkowo sprzyjających okoliczności (np.: intensywnego rozwoju funkcji sypialnej, czy też podniesienia rangi trasy komunikacyjnej stymulującej rozwój gospodarczy gminy), w którym liczba ludności gminy mogła by osiągnąć o 200 - 300 osób więcej (napływ ludności z zewnątrz). Rozważano również wariant pesymistyczny, zakładając ograniczone możliwości rozwoju gospodarczego i zwiększony odpływ ludności, wg którego ludność gminy mogła zmniejszyć się do rzędu 5,0 – 4,8 tys. osób.

Tabela 3

Pomigracyjna prognoza demograficzna gminy Nowe Brzesko w okresie 1998 - 2020 oraz w kierunku do roku 2030 - stany i struktura wieku

	1998		1999		2000		2005		2010		2015		2020		2030	
	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]
Ludność ogółem	5.73	100.0	5.72	100.0	5.70	100.0	5.63	100.0	5.55	100.0	5.45	100.0	5.35	100.0	5.10	100.0
0-2	0.20	3.30	0.17	3.0	0.17	2.9	0.15	2.7	0.14	2.6	0.13	2.4	0.12	2.3	0.11	2.2
3-6	0.33	5.8	0.30	5.2	0.28	5.0	0.26	4.7	0.24	4.4	0.23	4.2	0.22	4.1	0.19	3.8
7- 12	0.50	8.8	0.46	8.0	0.44	7.7	0.41	7.2	0.38	6.8	0.36	6.5	0.34	6.2	0.30	5.8
13-15	0.25	4.4	0.23	4.0	0.22	3.8	0.20	3.6	0.18	3.3	0.18	3.3	0.16	3.1	0.15	2.9
16-17	0.16	2.8	0.14	2.5	0.13	2.4	0.13	2.3	0.12	2.1	0.11	2.0	0.11	2.0	0.09	1.8
razem wiek przedprodukcyjny	1.44	25.1	1.30	22.70	1.24	21.80	1.015	20.50	10.6	19.20	1.01	18.50	0.95	17.70	0.84	16.50
18-44 M i K	2.17	66.3	2.21	66.1	2.25	66.2	2.26	65.5	2.14	62.10	2.03	60.0	1.94	58.6	1.52	50.5
45-59 K i 65 M	1.11	33.7	1.96	39.9	1.15	33.8	1.19	34.5	1.30	37.90	1.36	40.0	1.37	41.4	1.48	49.5
18-59 K i 65 M razem wiek produkcyjny	3.28	57.3	3.35	58.60	3.40	59.60	3.45	61.1	3.44	61.80	3.39	62.20	3.31	61.80	3.00	58.80
60+ K i 65+ M razem wiek poprodukcyjny	1.01	17.6	1.07	18.70	1.06	18.60	1.03	18.4	1.05	19.00	1.05	19.30	1.09	20.50	1.26	24.7

Tabela 4

Pomigracyjna prognoza demograficzna gminy Nowe Brzesko w okresie od 1998 - 2020 oraz kierunku do roku 2030 - dynamika zmian w zaludnieniu i podstawowych grupach wieku

	1998		1999		2000		2005		2010		2015		2020		2030	
	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]
Ludność ogółem	5.73	100.0	-0.01	99.8	-0.03	99.4	-0.11	98.1	-0.19	96.8	-0.29	95.0	-0.38	93.2	-0.63	88.9
Ludność w wieku przedprodukcyj-	1.44	100.0	-0.14	90.3	-0.20	86.1	-0.38	79.9	-0.39	73.6	-0.43	70.1	-0.49	66.0	-0.60	58.3
Ludność w wieku produkcyjnym	3.28	+100.0	+0.07	102.1	+0.12	104.6	+0.17	105.2	+0.16	104.9	+0.11	103.4	+0.03	100.9	-0.28	91.5
Ludność w wieku poprodukcyjnym	1.01	100.0	+0.06	105.9	+0.05	105.0	+0.02	102.0	+0.04	104.0	+0.05	104.0	+0.08	107.9	+0.25	124.7

Tabela 5

Hipotetyczna zmiana zaludnienia gminy Nowe Brzesko wg wsi w latach 1999 - 2020
i w kierunku do 2030 r.

Lp.	wsie	1999	[tys. osób]				dynamika zmian [%]			
			2005	2015	2020	2030	2005	2015	2020	2030
							1999	1999	1999	1999
	OGÓŁEM	5.752*)	5.630	5.450	5.350	5.100	97.9	94.7	93.0	88.7
1.	Nowe Brzesko	1735	1.71	1.68	1.68	1.63	98.8	97.1	97.1	93.7
2.	Grębocin	273	0.26	0.24	0.23	0.21	96.3	92.3	85.2	77.8
3.	Gruszów	263	0.25	0.23	0.22	0.20	96.2	88.4	84.4	76.9
4.	Hebdów	644	0.63	0.62	0.61	0.56	98.4	96.8	95.3	88.9
5.	Kuchary	331	0.32	0.30	0.28	0.27	97.0	90.9	84.8	81.8
6.	Majkowice	273	0.27	0.26	0.25	0.24	100.0	96.3	92.6	88.9
7.	Mniszów	246	0.24	0.23	0.22	0.21	100.0	92.0	95.8	87.5
8.	Mniszów Kol.	153	0.15	0.15	0.14	0.13	100.0	100.0	93.3	86.7
9.	Pławowice	231	0.21	0.18	0.16	0.17	91.3	78.3	78.3	73.9
10.	Przybysławice	173	0.17	0.17	0.17	0.16	100.0	100.0	100.0	94.1
11.	Rudno Dolne	361	0.36	0.35	0.35	0.31	100.0	97.2	97.2	86.1
12.	Sierosławice	224	0.21	0.21	0.21	0.20	95.4	95.4	95.4	90.9
13.	Śmiłowice	584	0.58	0.57	0.57	0.55	100.0	98.2	98.2	94.8
14.	Szpitary	260	0.26	0.25	0.26	0.26	100.0	96.1	96.1	96.1

*) Dane wg. Urzędu Gminy

II.2 Hipoteza zmian na rynku pracy

Zrównoważony rynek pracy jest jednym z wcześniej wspomnianych celów strategicznych gminy. Jego realizacja będzie warunkowana:

- skalą zmian w wysokości zasobów pracy i ich aktywności zawodowej
- stosownym do tej skali rozwojem popytu na pracę oraz jego strukturę.

II.2.1 Zasoby pracy i ich aktywność zawodowa

Główną grupę populacji stanowiącą potencjalne zasoby pracy jest ludność w wieku produkcyjnym. Wg prognozy demograficznej przedstawionej wcześniej, liczebność tej grupy w poszczególnych przedziałach czasowych będzie przedstawiać się jak poniżej.

Tabela 6

Struktura wieku produkcyjnego w poszczególnych przedziałach czasowych [tys. osób]

1998	1999	2005	2015	2020	2030
3.29	3.35	3.45	3.44	3.31	3.00

O tym, jaka część tej grupy ludności tworzyć będzie aktywne zawodowo zasoby pracy, decydować będzie wiele czynników, w tym między innymi:

- polityka państwa dotycząca wieku emerytalnego - przyjęto, że zachowany będzie, przynajmniej w najbliższych okresach, obecny wiek przejścia na emeryturę, tak mężczyzn, jak i kobiet, oraz utrzymana zostanie możliwość przejścia na emerytury wcześniejsze,
- ustawowo regulowane zasady podejmowania pracy przez ludność w wieku nieprodukcyjnym, głównie poprodukcyjnym, przede wszystkim poza rolnictwem (wysokość zarobków dodatkowych) - przyjęto, że będzie zbliżona do obecnej sytuacji w tym zakresie z tendencją do zmniejszania się,
- polityka państwa w dziedzinie kształcenia na poziomie licealnym i policealnym (wyższym), wspierana polityką lokalną oraz rosnącą potrzebą społeczeństwa - przyjęto w dalszych okresach objęcie nauką na poziomie licealnym całej młodzieży oraz wzrost zainteresowania nauką policealną,
- poziom sprawności psychicznej i fizycznej społeczeństwa oraz polityka w zakresie opieki i rehabilitacji zdrowotnej, w tym polityka rentowa - przyjęto intensyfikację działań na rzecz poprawy kondycji fizycznej i psychicznej społeczeństwa oraz ograniczenia w przyznawaniu rent.

Na tym tle można spodziewać się wystąpienia:

- spadku aktywności zawodowej ludności w pierwszych rocznikach mobilnego wieku produkcyjnego (18 - 44 lat),
- zwiększenia aktywności zawodowej w starszych rocznikach wieku produkcyjnego (zwłaszcza po roku 2005),
- zmniejszenia liczby ludności aktywnej w wieku produkcyjnym, w tym w dalszych okresach czasu w zrestrukturyzowanym, ekonomicznie intensywnym rolnictwie. Przyjmując powyższe założenia można przypuszczać, że współczynnik aktywności zawodowej rosnący od roku 1988 będzie jeszcze nadal wysoki w okresie pierwszym, obniżając się stopniowo w okresach późniejszych.

Tabela 7

Szacowane zasoby pracy w gminie, aktywne zawodowo [tys. osób]

rok	gmina ogółem			zasoby pracy w wieku			
	ludność ogółem [tys. osób]	zasoby pracy		produkcyjnym		nieprodukcyjnym	
		razem [tys. osób]	% ogółu ludności	[tys. osób]	[%]	[tys. osób]	[%]
1998	5.73	3.42	59.7	2.80	85.2	0.62	61.0
1999	5.72	3.42	59.8	2.87	85.1	0.56	51.7
2005	5.65	3.39	60.0	2.93	85.0	0.46	45.0
2015	5.45	3.10	56.9	2.83	83.5	0.27	25.0
2020	5.35	2.97	55.5	2.75	83.0	0.22	20.0
2030	5.10	2.71	53.1	2.52	84.0	0.19	15.0

II.2.2 Bezrobocie

Bezrobocie jest jednym z wyznaczników równowagi na ponadlokalnym rynku pracy, mierzonym stopą bezrobocia. Zjawisko to, choć nie akceptowane społecznie, będzie utrzymywać się w całym okresie czasu. Pożądanym byłoby jednak, aby jego wielkość nie przekraczała 3 - 5% (aktywnych zawodowo zasobów pracy) lub nie przekraczała 50 osób na 1000 M ludności w wieku produkcyjnym. Zjawisko to jednak od czasu opracowania diagnozy stanu w gminie potęguje się. W okresie dwóch lat bezrobocie wzrosło o 72 % i na koniec września 2001 wyniosło 309 osób. Dodać należy, że brak pracy w 51 % dotyczy ludności w wieku 18 - 24 lat. W ogólnej liczbie bezrobotnych 51 % stanowią kobiety. Wśród bezrobotnych 74 % to ludność z wykształceniem zasadniczym i podstawowym, a ponad 37 % to osoby bez stażu pracy.

W najbliższym okresie czasu można spodziewać się dalszego wzrostu bezrobocia, a zatem jego wysokości znacznie odbiegającej od stanu pożądanego. Niekorzystne zmiany w tym zakresie będą konsekwencją, obok ogólnie trudnej sytuacji gospodarczej kraju, również:

- przyrostu ludności aktywnej zawodowo w gminie,
- rosnącej konkurencji na zewnętrznych rynkach pracy przy zmniejszaniu się ilości miejsc pracy oraz uzależnieniu gminy od tych rynków,
- braku możliwości znaczących zmian na lokalnym rynku pracy w wyniku przeciążenia zasobami pracy produkcji rolniczej oraz niskiego tempa przyrostu miejsc pracy poza rolnictwem, w związku z niską dynamiką rozwoju gospodarczego gminy.

Odwrócenie trendu wzrostu bezrobocia można spodziewać się około roku 2005, a znacznego jego obniżenia około 2010.

II.2.3 Zmiany w wielkości i strukturze miejsc pracy

Hipotezę zmian w powyższym zakresie oparto na założeniach:

- stopniowego ograniczenia pracujących bezpośrednio w produkcji rolnej do wysokości 30 - 25 osób/100 ha u.r., mając na uwadze konieczność zmian w strukturze wielkości gospodarstw rolnych (zmniejszenie ilości gospodarstw bez wprowadzenia wielkoobszarowych), zwiększenie ich rentowności oraz efektywne wykorzystanie zasobów pracy w dostosowaniu do preferowanych kierunków produkcji,
- zwiększenia liczby pracujących w szeroko rozumianej obsłudze rolnictwa do wielkości 25 - 30 % pracujących w produkcji rolnej,
- zwiększenia liczby pracujących poza rolnictwem, w tym w wytwórczości i usługach niezwiązanych z rolnictwem,
- zachowania nadwyżki wyjazdów do pracy w wysokości 5 - 10 % ludności zawodowo czynnej, zapewniających swobodę wyboru miejsca pracy i zamieszkania.

Opierając się na powyższych założeniach można szacować, iż wielkość popytu na pracę powinna się kształtować jak w poniższej tabeli.

Tabela 8

Wyszczególnione	Stan w roku				
	1999	2005	2015	2020	2030
zasoby pracy czynne zawodowo	3.42	3.39	3.10	2.97	2.70
miejsca pracy ogółem	2.70	2.65	2.68	2.65	2.50
bezrobocie	0.18	0.30	0.20	0.15	0.08
saldo dojazdów i wyjazdów z pracy	- 0.54	- 0.44	- 0.22	- 0.20	- 0.12
struktura miejsc pracy					
miejsca pracy w rolnictwie	1.95	1.84	1.72	1.60	1.35
w tym: obsługa rolnictwa	x	0.10	0.20	0.30	0.35
miejsca pracy poza rolnictwem (obejmuje również przetwórstwo rolno-spożywcze)	0.75	0.81	0.96	1.05	1.15

Przyjmując, że liczba pracujących poza produkcją rolniczą, wynosząca obecnie 750 osób, nie ulegnie zasadniczym zmianom, przyrost miejsc w obsłudze rolnictwa i poza rolnictwem w całym okresie wyniesie około 750 osób.

Tabela 9

	1999 - 2005	2006 - 2015	2016 - 2020	2021 - 2030
przyrost miejsc pracy	160 osób	250 osób	190 osób	150 osób
% wzrostu	121 %	155 %	180 %	200 %

Powyższy rozwój miejsc pracy widzi się poprzez:

- rozwój istniejących i uruchomienie nowych zakładów przetwórczości rolnej oraz usług budowlanych,
- rozwój drobnej wytwórczości niezwiązanej z rolnictwem, w tym zakładów kooperacyjnych zgodnych z wymogami ochrony środowiska,
- rozwój usług obsługi rolnictwa, podnoszącej wartość handlową produktów rolnych (konfekcjonowanie, pakowanie, przechowywanie), zapewnienie transportu oraz obsługi agrotechnicznej itp.,
- rozwój usług związanych z obsługą podmiotów gospodarczych (doradztwa finansowego, marketingu itp.), funkcji turystyczno-rekreacyjnej, a także mieszkańców stałych gminy.

Uruchomienie nowych miejsc pracy wiązać się będzie z potrzebą zabezpieczenia dodatkowych terenów lub wykorzystania istniejących niewykorzystanych czy też wykorzystywanych ekstensywnie. Szerzej problem ten przedstawiono w dalszej części tego rozdziału.

II.3 Struktura społeczno-gospodarcza i przesłanki jej rozwoju

Przyszła struktura gospodarcza gminy oraz hierarchia ważności tworzących ją funkcji kształtowana będzie w oparciu o zasoby naturalne tego obszaru oraz zgromadzony w nim potencjał techniczny i społeczny, przy uwzględnieniu zasady dążenia do jej wzbogacenia i modernizacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należy przyjąć, że w strukturze tej:

- **wiodącą sferą gospodarki gminy Nowe Brzesko będzie rolnictwo**, w ramach, którego uznaje się:
 - produkcję rolniczą jako funkcję podstawową
 - obsługę rolnictwa jako towarzyszącą funkcję dodatkową
- **uzupełniającą sferą gospodarki będzie grupa funkcji nierolniczych**, w ramach, której uznaje się:
 - obsługę ludności i podmiotów gospodarczych za funkcję podstawową a za funkcje dodatkowe:
 - przetwórstwo płodów rolnych oraz wytwórczość nierolniczą,
 - obsługę przelotowego ruchu komunikacyjnego oraz turystykę krajoznawczą ewentualnie specjalistyczną.

Funkcjonowanie tak określonej struktury uwarunkowane będzie pojawieniem się korzystnej sytuacji dla ekonomicznego umocnienia i rozwoju poszczególnych jej ogniw. Możliwość wystąpienia pożądanej sytuacji oparto o następujące przesłanki:

- walory glebowo-klimatyczne gminy i tej strefy województwa małopolskiego, w której jest położona, traktowane będą jako zasoby wyjątkowo cenne, a zatem preferowane w jego polityce gospodarczej dla intensywnego rozwoju rolnictwa,
- polityka ta będzie sprzyjać efektywnemu wykorzystaniu aktywnego w tym zakresie potencjału społecznego gminy oraz rozbudowie jej obecnego technicznego potencjału obsługi rolnictwa,
- powstaną korzystne warunki, przede wszystkim kapitałowe, dla umocnienia i rozwoju funkcjonujących w gminie nierolniczych aktywności gospodarczych oraz wykorzystania jej takich atutów, jak: położenie względem Krakowa i innych ośrodków miejskich, usytuowanie na skrzyżowaniu i w bezpośrednim sąsiedztwie ważnych w tym rejonie szlaków komunikacji drogowej, czy walorów rekreacyjno-krajoznawczych,
- wzrośnie popyt na oferowaną przez gospodarkę gminy produkcję i usługi oraz ich atrakcyjność na lokalnym i zewnętrznych rynkach zbytu.

II.4 Kierunki rozwoju i aktywizacji rolnictwa

Cele strategiczne w rolnictwie, jako najważniejszej funkcji gospodarczej gminy, przedstawiono w rozdziale 1.

Rolnictwo jest i będzie podstawowym obszarem i ważną funkcją gospodarczą gminy, a w związku z tym głównymi celami działań na rzecz tej funkcji powinny być:

a) przebudowa struktury wsi i rozwój rolnictwa poprzez

- restrukturyzację rolnictwa w kierunku wzrostu jej efektywności oraz dostosowanie do warunków gospodarki rynkowej i standardów europejskich
- ukierunkowanie procesów koncentracji ziemi (komasacja gruntów) w rolnictwie i wzrostu wielkości gospodarstw, dążąc do osiągnięcia 40 osób/100 ha, a docelowo 20 osób/100 ha UR
- rozwój produkcji zdrowej żywności i jej przetwórstwa
- rozwój wielofunkcyjnych obszarów wiejskich, w tym zwłaszcza sektora usługowego na wsi
- wzrost kwalifikacji ogólnych i specjalistycznych społeczności wiejskich
- poprawę warunków pracy i życia - modernizacja i rozwój infrastruktury technicznej obsługującej produkcję i przetwórstwo rolnicze

b) ochrona środowiska przyrodniczo-produkcyjnego poprzez

- prowadzenie gospodarki przestrzennej o zaostrzonych rygorach na obszarach objętych ochroną, które stanowią
 - obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej
 - kompleksy leśne, a zwłaszcza uznane za chronione
- wprowadzanie zalesień śródpolnych
- preferowanie zalesień na gruntach nieprzydatnych rolniczo, a podatnych na erozję wodną i wietrzną
- ochronę wód podziemnych i ujęć wody (zwłaszcza ujęcia komunalnego)
- ochronę stanowisk roślin chronionych (proponowane użytki ekologiczne)
- podnoszenie jakości gruntów rolnych poprzez regulację stosunków wodnych.

Kierunki rozwoju wsi i rolnictwa:

- rozwój rolnictwa, zwłaszcza ekologicznego i przetwórstwa rolno-spożywczego
- rozwój wypoczynku i turystyki (tzn. agroturystyki i agroturystyki) stosownie do istniejących możliwości
- powiększenie powierzchni leśnej (zalesianie gruntów nieprzydatnych rolniczo, narażonych na erozję wodną)
- wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich ze szczególnym uwzględnieniem urbanizacji wsi gminnej (aktywizacja centrum w kierunku powiększenia struktury usług ogólnych związanych z rolnictwem).

Jedyny zwarty obszar leśny na terenie gminy tworzą lasy będące w administracji Lasów Państwowych, są to lasy glebochronne.

Tereny proponowane do zalesienia są pokazane w opracowaniu graficznym na planszach „Kierunki zagospodarowania gminy” i „Ekofizjografia”.

Dla realizacji postawionych celów proponuje się:

- wykorzystanie istniejących instrumentów prawnych przez organy samorządowe
- dążenie do stworzenia właściwych warunków ekonomicznych, które doprowadziłyby do opłacalności gospodarowania na gruntach rolnych poprzez odpowiednią politykę rolną i nowe prawo rolne
- przystosowanie rolnictwa do wymagań integracji europejskiej, podniesienie efektywności gospodarowania i zróżnicowanie rodzaju upraw
- rozwój proekologicznych sposobów produkcji rolniczej
- rozwój małej i średniej przedsiębiorczości na obszarach wiejskich
- zwiększenie zatrudnienia w usługach i infrastrukturze wsi
- zorganizowanie rynku rolnego (rynków hurtowych i giełd rolnych)
- przeprowadzenie prac urządzeniowo rolnych, które stanowią integralną część planowania przestrzennego, dzięki któremu można w sposób aktywny i bezpośredni zmienić strukturę przestrzenną wsi
- opracowanie i wdrażanie programu przeciwdziałania erozji gleb
- zwiększenie lesistości gminy, wykonując m.in. plany urządzenia lasu

- kształtowanie krajobrazu poprzez wprowadzenie odpowiedniego drzewostanu z wykorzystaniem istniejącej rzeźby terenu
- do realizacji celu związanego z podniesieniem jakości gruntów rolnych proponuje się:
 - właściwą uprawę
 - regulację stosunków wodnych
 - transformację użytków gruntowych
- doskonalenie i intensyfikacja obudowy biologicznej sieci hydrograficznej przez wprowadzenie odpowiednich gatunków roślin na obrzeżach cieków wodnych
- dostosowanie funkcjonowania służb fitosanitarnych i weterynaryjnych do wymagań Unii Europejskiej.

II.5 Kierunki rozwoju funkcji nierolniczych i działań na rzecz aktywizacji gospodarczej

II.5.1 Cele aktywizacji gospodarczej

Harmonijny i trwały rozwój gminy Nowe Brzesko jest zasadniczym warunkiem wypełnienia określonej przez jej mieszkańców misji. Podstawowym czynnikiem stymulującym tempo rozwoju, podobnie jak w każdym obszarze, jest wzrost gospodarczy, od którego w znacznej mierze zależne są dwa pozostałe, a to: postęp cywilizacyjny i awans kulturowy. Jest on także ważnym czynnikiem w realizacji wielu wyznaczonych gminie strategicznych celów społecznych i gospodarczych.

Osiągnięcie wzrostu gospodarczego, a co za tym idzie, pożądanego rozwoju, wiązać się będzie z koniecznością wprowadzenia istotnych zmian w gospodarce gminy. Obejmować one będą:

- dokonanie zasadniczych przekształceń w sferze rolnictwa, a zwłaszcza w jego strukturach agrarnych, dostosowując je do struktur Unii Europejskiej,
- aktywizację działalności gospodarczej w sferze produkcji i usług nierolniczych.

Najbardziej ogólnie rezultatem tych działań powinno być zapewnienie gminie:

- wzrostu konkurencyjności produkcji rolnej na rynki zbytu, a także
- zwiększenia stabilności i bezpieczeństwa ekonomicznego w warunkach zmiennej koniunktury rynkowej.

II.5.2 Główne kierunki działań

Rozwój wiodącej funkcji gminy - rolnictwa, był tematem przedstawionym w oddzielnym rozdziale. Należy jednak zwrócić uwagę na niektóre jego problemy w aspekcie aktywizacji gospodarczej gminy.

Sygnalizowana wcześniej przebudowa struktur agrarnych powinna w pierwszym rzędzie zapewnić wzrost efektywności pracy w rolnictwie oraz rentowność jego gospodarstw. Oznacza to pełne lub częściowe uwolnienie z tej sfery gospodarki znacznych zbędnych zasobów siły roboczej. Ich zagospodarowanie będzie stanowić istotny problem, zarówno w gminie, jak i w całym regionie, szczególnie przy już występujących silnych napięciach na rynku pracy.

W tej sytuacji pojawiają się dwie możliwości: utrzymanie nieopłacalnej części rolnictwa, prowadzące do całkowitej pauperyzacji znacznej grupy lokalnej społeczności przy stagnacji sfery nierolniczej lub pilne podjęcie działań na rzecz aktywizacji gospodarczej gminy. Działania prorozwojowe w zakresie funkcji nierolniczych powinny koncentrować się na:

- zachowaniu i ekonomicznym umocnieniu podmiotów gospodarczych, działających w gminie i reprezentujących jej tradycyjne funkcje - dążąc do zwiększenia ich potencjału technicznego i społecznego,
- rozszerzeniu istniejących funkcji o nowe kierunki aktywności gospodarczych, nie występujące w gminie, a szczególnie pracochłonne lub liczące się na rynku ponadlokalnym
- wzbogaceniu struktury gospodarczej gminy o nowe funkcje, wykorzystując jej walory, w tym przyrodniczo-krajobrazowe oraz sąsiedztwo Krakowa i innych ośrodków miejskich.

II.5.3 Działania na rzecz aktywizacji gospodarczej

Działania na rzecz aktywizacji gospodarczej obszaru, leżące w sferze zainteresowań i możliwości samorządu gminy, obejmować będą przede wszystkim:

- tworzenie przestrzennych warunków dla rozwoju funkcji gospodarczych gminy i działających w ich ramach istniejących i nowych podmiotów gospodarczych w trybie planów miejscowych poprzez
 - niedopuszczenie możliwości wzajemnego wykluczania się funkcji, wprowadzając odpowiednie ustalenia planu, dotyczące struktury funkcjonalno-przestrzennej

- zabezpieczenie w planie możliwości rozwoju istniejącym podmiotom gospodarczym oraz lokalizacji nowym
 - zachowanie już istniejących i wskazanie nowych rezerw terenowych dla wytwórczości i usług, które wymagać będą relokacji z terenów zajmowanych z różnych przyczyn
 - zorganizowanie w oparciu o plan i w porozumieniu z właścicielami gruntów stale aktualizowanej bazy informacji o terenach wolnych do zainwestowania dla różnych rodzajów biznesu wraz z podstawowymi danymi o możliwościach lokalizacji inwestycji
- podnoszenie atrakcyjności terenów przeznaczonych dla lokalizacji aktywności gospodarczych przez ich przygotowanie techniczne i prawne
- ogólne podnoszenie atrakcyjności gminy dla zachęcenia potencjalnych inwestorów zewnętrznych przez poprawę: dostępności komunikacyjnej, wyposażenie techniczne, wyposażenie w usługi, tworzenie warunków dla rekreacji
- zintensyfikowanie i modernizację organizacyjną jednostki do spraw rozwoju gospodarczego gminy przy Urzędzie Gminy, inicjującą, koordynującą, monitorującą rozwój gospodarczy gminy oraz pełniącą funkcje doradcze i informacyjne w tym zakresie, do której należałoby m.in.:
- czuwanie nad aktualizacją rejestru podmiotów gospodarczych prowadzących działalność (opartą obecnie wyłącznie o wydane pozwolenia) w tym odnotowującą również zakończenie działalności
 - prowadzenie w oparciu o wcześniej wspomnianą bazę danych informacji dotyczących terenów wskazanych dla danej działalności i dysponującej ewidencją ofert terenowych właścicieli gruntów oraz ofert współpracy
 - zbieranie informacji dotyczących potrzeb inwestycyjnych związanych z rozwojem gospodarczym i opracowanie wniosków dla planowania budżetów i opracowania planów zagospodarowania przestrzennego
 - opracowanie długookresowych planów inwestycyjnych w tym inwestycji służących rozwojowi gospodarczemu
 - prowadzenie polityki preferencji (podatkowej, przestrzennej itp.) dla podmiotów gospodarczych rozpoczynających działalność, a też istniejących lecz rozwijanych, przyznając je w

pierwszym rzędzie, pracochłonnym, działającym na rynki zewnętrzne, o znaczeniu ponadlokalnym, opartym o surowce lokalne

- inicjowanie i organizację szkoleń dotyczących działalności własnej, w tym turystycznej
- udzielanie informacji i porad o przepisach prawnych w zakresie działalności gospodarczej, funduszach pomocowych
- staranie o uzyskanie dotacji, kredytów, funduszy pomocowych na inwestycje gminne (infrastrukturę)
- podejmowanie inicjatyw współdziałania z innymi w zakresie wspólnych przedsięwzięć i promocji
- prowadzenie promocji i reklamy gospodarczej gminy.

II.5.4 Działania na rzecz rozwoju poszczególnych funkcji

W sferze obsługi rolnictwa istotne będą:

- rewitalizacja słabo funkcjonujących usług bezpośredniej obsługi rolnictwa, w tym technicznego, przechowywania owoców i warzyw, doradztwa specjalistycznego, itp.
- organizacja w ramach zespołów producentów lub w innej formie obsługi w zakresie podnoszenia walorów oferowanej produkcji (segregacja, porcjowanie, pakowanie, itp.)
- włączenie się w system giełd, działalności wystawienniczej i promocji produktów rolnych z Nowego Brzeska
- uruchomienie przetwórstwa owoców i warzyw
- organizacja profesjonalnych firm doradztwa ekonomicznego i marketingu.

W sferze komercyjnej obsługi ludności lokalnej, ruchu przelotowego oraz firm działania koncentrować należy na:

- podnoszeniu atrakcyjności programowej i przestrzennej wsi Nowe Brzesko oraz strefy intensywnego rozwoju poszerzając ich ofertę usługową o usługi nowych specjalności (reklama, doradztwo prawno-ekonomiczne, projektowanie wnętrz, itp.)
- wzmocnienie w w/w strefie obsługi handlowo-gastronomicznej
- stworzenie atrakcyjnych zespołów rekreacyjno-wypoczynkowych w oparciu o zieloną obudowę Wisły i Szreniawy (kompleks sportowy, trasy rowerowe, trasy jezdzieckie, itp)

- wzbudzenie bardziej masowego ruchu rekreacyjno-wypoczynkowego przez organizację częstszych imprez kulturalnych, sportowych czy handlowych

W sferze wytwórczości i budownictwa będzie to przede wszystkim:

- prowadzenie polityki preferencji w stosunku do istniejących zakładów podejmujących zwiększenie produkcji
- tworzenie prawnych warunków dla drobnej wytwórczości nieszkodliwej i nieuciążliwej w strefach zabudowy mieszkaniowej poza tradycyjnymi koncentracjami
- tworzenie korzystnych ofert lokalizacyjnych i preferencyjnych warunków inwestowania w strefie rozwoju gospodarczego dla nowych inwestorów.

II.6 Finansowanie rozwoju gminy

II.6.1 Budżet gminy

Budżet jest i pozostanie wyrazem polityki finansowej gminy, w oparciu o który realizowane będą potrzeby społeczności lokalnej w zakresie obligatoryjnych zobowiązań samorządowych w sferze publicznej.

Źródła dochodów zapewniających możliwość realizacji powyższych zobowiązań nie ulegną zasadniczym zmianom. Natomiast wielkość dochodów warunkowana będzie kondycją ekonomiczną gminy.

Kierunki wydatków z budżetu będą w znacznym stopniu zmieniać się w zależności od aktualnych potrzeb społeczności lokalnej, przede wszystkim w wyniku zmian w jej strukturach demograficzno-społecznych, lecz także zmian cywilizacyjnych. Należy liczyć się również ze zmianami w wielkości wydatków, mając na uwadze w/w zmiany, konieczność podniesienia jakości życia mieszkańców gminy oraz rysujące się przekształcenia gospodarcze.

Głównym zadaniem gminy z tego punktu widzenia będzie staranie o pozyskanie możliwie najwyższych dochodów, zwłaszcza poprzez zwiększenie w strukturze dochodów gminy udziału dochodów własnych, tak by osiągnęły one wysokość 40 % (bez środków pozabudżetowych). Uzyskanie w tym zakresie pozytywnych efektów będzie mieć wpływ na zmniejszenie zależności finansowej gminy od celowych dotacji i subwencji państwowych, zwiększając jej samodzielność.

Będzie to szczególnie istotne w najbliższych latach, w których, jak można przypuszczać, nie zostanie w znaczącym stopniu zwiększony dochód gminy z tytułu udziału w dochodach państwa.

Relacje pomiędzy dochodami budżetu, a jego wydatkami powinny się kształtować tak, by poprzez długotrwałe zadłużenie gminy nie nastąpiło zasadnicze obniżenie jej kondycji ekonomicznej, na co mogą mieć wpływ w pierwszym rzędzie kredyty na wydatki inwestycyjne. Udział wydatków na inwestycje w ogólnej sumie wydatków budżetowych, zapewniający właściwe relacje może sięgać rzędu 30 %.

II.6.2 Kształtowanie struktury wydatków

Struktura wydatków przyszłych budżetów gminy ukierunkowana powinna być w pierwszym rzędzie na zapewnienie funkcjonowania podstawowych elementów sfery publicznej i poprawę sytuacji w tym zakresie. Będzie jednak zachodzić potrzeba rozważenia możliwości poniesienia wydatków na rzecz szeroko rozumianej poprawy jakości życia w gminie, a zatem również na realizację działań warunkujących jej rozwój gospodarczy. Wydatki te, w większości nie przynoszące bezpośrednich dochodów gminie, tworzyć będą możliwości dla przyszłego ogólnego jej rozwoju.

Jak wynika z przedstawionych wcześniej kierunków działania na rzecz aktywizacji gospodarczej gminy, a także określonych w „strategii rozwoju gminy” wydatki te wiązać się będą z inwestowaniem w:

- rozwój infrastruktury technicznej i komunikacji - zwiększając atrakcyjność gminy dla inwestycji gospodarczych, a jednocześnie podnosząc standard warunków życia jej mieszkańców
- powiększenie oraz prawne i techniczne przygotowanie majątku gminy z przeznaczenia na cele inwestycji gospodarczych tworząc interesującą ofertę dla potencjalnych inwestorów
- podnoszenie edukacji dzieci i młodzieży, przygotowując wysoko wyszkolone kadry dla przyszłego lokalnego i zewnętrznego rynku pracy, a tym samym zapewniając szanse zaspokojenia ich przyszłych potrzeb zawodowych i ekonomicznych
- wyposażenie gminy w urządzenia kulturalne i rekreacyjno-sportowe, podnoszące walory gminy dla ewentualnego rozwoju w jej obszarze ruchu turystyczno-rekreacyjnego, mieszkalnictwa dla ludności spoza jej obszaru, a także zapewniając odpowiednie standardy wypoczynku społeczności lokalnej

- ogólną estetyzację przestrzeni publicznej wsi, zarówno w centralnym obszarze gminy, jak i na jego peryferiach, zwiększając atrakcyjność obszaru dla zatrzymywania się przelotowego ruchu komunikacyjnego i ewentualnego przyciągnięcia agroturystów
- organizację szerokiego wachlarza pomocy na rzecz rozwoju przedsiębiorczości mieszkańców gminy
- ochronę zdrowia i opiekę społeczną w związku z postępującym procesem starzenia się społeczeństwa i wzrostem jej oczekiwań w tym zakresie.

II.6.3 Pomocowe środki finansowe

Realizacja działań służących rozwojowi społecznemu i gospodarczemu gminy, przedstawionych powyżej, jak i innych, ma możliwość szerokiego wsparcia finansowego w formie dotacji, pożyczek i kredytów w ramach funkcjonujących i dostępnych w przyszłości programów pomocowych. Oferta w tym zakresie jest bogata: od możliwości współuczestnictwa w programach grantowych województwa małopolskiego, finansowanych w ramach kontraktu wojewódzkiego, poprzez wykorzystywanie funduszy pochodzących z różnych programów Unii Europejskiej czy skorzystanie z pomocy fundacji, agencji i instytucji międzynarodowych, dysponujących środkami na cele rozwoju lokalnego. Z funduszy tych mogą korzystać w zależności od regulaminu samorządy lokalne (zarządy) wszelkiego rodzaju instytucje, organizacje pozarządowe, spółki handlowe, jak również osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą itp.

Szczegółowe informacje odnośnie możliwości i warunków korzystania z takiej pomocy oraz form finansowania zawierają publikacje wydawane przez Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, a także Małopolską Agencję Rozwoju Regionalnego S.A. Wykorzystanie funduszy pomocowych, w tym Unii Europejskiej, jak PHARE, SAPARD czy ISPA, które funkcjonować będą do roku 2006, czy też później z funduszy strukturalnych UNII, staje się główną szansą dla rozwoju regionu, w tym również gminy Nowe Brzesko. Istnieje zatem konieczność szybkiej aktywizacji w gminie działań umożliwiających skorzystanie z tej szansy

III. Kierunki polityki rozwoju przestrzennego gminy

III.1 Polityka kształtowania oraz ochrony zasobów środowiska przyrodniczego

Ochrona środowiska przyrodniczego w obszarze gminy powinna odbywać się poprzez:

- prowadzenie gospodarki przestrzennej o zaostrzonych rygorach na obszarach objętych ochroną, które stanowią:
 - kompleksy gleb chronionych [klasy I-IV]
 - kompleksy leśne glebochronne
 - pomniki przyrody
 - proponowane użytki ekologiczne
- ochronę przed powodzią
- ochronę wód powierzchniowych i podziemnych oraz ujęć wody pitnej
- ochronę powietrza atmosferycznego
- ochronę powierzchni ziemi
- ochronę przed hałasem

Obszary i obiekty chronione oraz proponowane użytki ekologiczne zostały umieszczone na planszach graficznych („Ekofizjografia”, „Synteza uwarunkowań - diagnoza”, „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”).

Ochrona przed powodzią

Zagrożenie powodzią na terenie gminy obejmuje obszary położone w dolinach Wisły i Szreniawy. W dolinie Wisły najbardziej zagrożone są tereny położone na tarasie Wisły we wsiach Hebdów, Śmiłowice, Sierosławice oraz tereny powyżej mostu w Nowym Brzesku niechronione obwałowaniami. W czasie powodzi w lipcu 1997 roku obszary te zostały zalane. Równocześnie fala powodziowa na Wiśle spowodowała spiętrzenie wód Szreniawy. Podtopieniu uległa część doliny Szreniawy, szczególnie w rejonie wsi Majkowice i Kuchary.

Zasięg powodzi w lipcu 1997 roku oraz zasięg zalewów wielkich wód prawdopodobnych (wody stuletniej $Q_{1\%}$) został przedstawiony w części graficznej Studium.

Mimo, że powódź w 1997 roku oceniana jest jako powódź katastrofalna o zasięgu zbliżonym do wody stuletniej, to w zasadzie na terenie gminy tereny zabudowane nie uległy podtopie-

niu. Najbardziej zagrożone były zabudowania we wsiach Śmiłowice, Sierosławice i Nowe Brzesko.

Jak wynika z opracowania „Weryfikacja map zasięgu zalewów wielkich wód prawdopodobnych na wybranych odcinkach górnej Wisły”, wykonanego przez IMiGW w Krakowie, po przerwaniu wałów na lewym brzegu Wisły w zasięgu wody stuletniej ($Q_{1\%}$) znalazłyby się jedynie niewielkie fragmenty terenów zabudowanych w Nowym Brzesku. Z tych względów należałoby unikać lokalizowania zabudowy w tym rejonie oraz na obszarach w pobliżu zasięgu wody stuletniej.

Należy jednak zaznaczyć, że w zasięgu wody stuletniej znalazłyby się studnie głębinowe ujęcia komunalnego, a także teren oczyszczalni ścieków w Nowym Brzesku. Wały przeciwpowodziowe na terenie gminy wybudowano w 1974 roku. Wg Małopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Krakowie stan obwałowań jest dobry i na bieżąco kontrolowany. Nie przewiduje się rozbudowy obwałowań na terenie gminy. Oprócz bieżących prac nad konserwacją wałów przeciwpowodziowych, pracami melioracyjnymi i drenarskimi należałoby objąć obszar w międzywalu Wisły w Nowym Brzesku oraz tereny tarasów zalewowych w pozostałej części doliny Wisły. Zagrożone obrywami wysokie skarpy wiślane w rejonie Hebdowa i Śmiłowic należy wyłączyć z pod zabudowy.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych oraz ujęć wody pitnej

Ochrona wód otwartych powinna polegać przede wszystkim na zabezpieczeniu przed zagrożeniami wynikającymi z nieuregulowanej sytuacji w zakresie odprowadzania ścieków. Zakres inwestycji inżynierskich w tej dziedzinie został omówiony w rozdziale dotyczącym infrastruktury technicznej. Aktualnie siecią kanalizacyjną objęte jest centrum Nowego Brzeska. W perspektywie przewiduje się objęcie systemem kanalizacji pozostałej części Nowego Brzeska oraz miejscowość Hebdów.

Zasoby wód podziemnych na obszarze gminy są ograniczone i związane z zawodnionymi utworami czwartorzędowo-trzeciorzędowymi w dolinie rzeki Wisły i czwartorzędowymi w dolinie Szreniawy. Z uwagi na stosunkowo płytkie zaleganie oraz więź hydrauliczną obu poziomów, wody te są podatne na zanieczyszczenia pochodzenia antropogenicznego. ~~Położone na tarasie Wisły ujęcie komunalne w Nowym Brzesku ma wyznaczoną i ustanowioną w oparciu o aktualne przepisy strefę ochrony pośredniej zewnętrznej powierzchni ok. 90 ha. Strefy ochrony bezpo-~~

średniej poszczególnych studni wchodzących w skład ujęcia są wygradzone, oznakowane i w całości znajdują się w obrębie strefy ochrony pośredniej. Pozostałe ujęcia wód podziemnych należące do instytucji użyteczności publicznej oraz użytkowników indywidualnych nie mają ustanowionych stref ochronnych. Konieczne jest opracowanie projektów stref ochronnych tych ujęć. Jest to zadanie o tyle pilne, że w przypadku ujęć czwartorzędowych, a takimi są wszystkie pozostałe funkcjonujące ujęcia, strefy ochronne na ogół obejmują stosunkowo duży obszar. Opracowania projektu stref ochronnych wymagają następujące ujęcia:

- Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Majkovicach
- Przedsiębiorstwa Produkcji i Hodowli Ryb Słodkowodnych w Pławowicach
- szkoły podstawowej w Rudnie Dolnym
- dworu w Pławowicach
- w Rudnie - Józefowie (ujęcie dla 12 gospodarstw).

Na obszarach uznanych za strefy ochronne obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w użytkowaniu terenu, wykluczające lub dopuszczające pod pewnymi warunkami lokalizowanie obiektów uciążliwych lub mogących stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego. Konieczne jest więc ich określenie na etapie opracowywania Studium.

Ochrona powietrza atmosferycznego

Za wyjątkiem Nowego Brzeska na obszarze gminy dominuje zabudowa rozproszona co sprawia, że rozkład przestrzenny emisji jest zróżnicowany. Największa emisja ma miejsce w Nowym Brzesku. Ze względu na uwarunkowania ekonomiczne mieszkańcy gminy nie są zainteresowani gazyfikacją. W celu przynajmniej częściowej poprawy stanu czystości powietrza atmosferycznego należy rozważyć możliwość zmiany ogrzewania budynków użyteczności publicznej na paliwo ekologiczne.

Ochrona przed hałasem

Na terenie gminy brak jest uciążliwych zakładów produkcyjnych. Klimat akustyczny gminy kształtowany jest przede wszystkim przez przebiegającą przez południową część gminy drogę krajową nr 79. W miejscowościach: Nowe Brzesko, Hebdów, Śmiłowice i Sierosławice w pasie o szerokości około 100 m wzdłuż wymienionej trasy, można się spodziewać przekroczenia dopuszczalnych w środowisku poziomów dźwięku (45 dB w porze dziennej). Obniżenie uciążliwo-

ści wspomnianej drogi możliwe jest, o ile nie wyklucza tego istniejąca zabudowa poprzez obsadzenie odcinków najbardziej uciążliwych zielenią niską, najlepiej całorocznie zieloną.

III.2 Polityka kształtowania oraz ochrony zasobów środowiska kulturowego

Celem tej polityki jest:

- zachowanie i ochrona wartościowych zasobów dziedzictwa kulturowego poprzez wprowadzenie stref ochrony w miejscowych planach oraz zagwarantowanie interwencji konserwatorskiej
- zachowanie krajobrazu otwartego o cennych walorach przyrodniczych i krajobrazowych
- wykorzystanie wartości środowiska kulturowego dla kształtowania ładu przestrzennego i podniesienia atrakcyjności turystycznej obszaru gminy poprzez dostosowanie planów do ustaleń konserwatorskich, dostosowanie nowej architektury do lokalnej tradycji i charakteru substancji zabytkowej.

Działania gminy na rzecz realizacji w/w polityki powinny obejmować:

- ochronę obiektów zabytkowych prawnie chronionych i postulowanych do objęcia ochroną przed zmianami mogącymi powodować degradację ich wartości historycznych, architektonicznych czy krajobrazowych
- poprawę stanu technicznego obiektów oraz zagospodarowanie terenów otaczających
- pozyskiwanie i stwarzanie zachęt dla zainteresowanych zagospodarowaniem i odnową obiektów zabytkowych
- utrzymywanie istotnych cech struktury osadniczej gminy poprzez:
 - przeciwdziałanie obudowania dróg pomiędzy wykształconymi układami przestrzennymi
 - ochronę terenów otaczających (otwartych) poprzez zakaz lokalizacji zabudowy.
- podnoszenie atrakcyjności przestrzeni publicznych wsi, w szczególności Nowego Brzeska
- kształtowanie współczesnej zabudowy układów wsi w nawiązaniu do istotnych cech zabudowy tradycyjnej - zachowanie proporcji i skali obiektów.

Obszary wyodrębnione do ochrony w dziedzinie środowiska kulturowego i krajobrazu

1) Strefy ochrony konserwatorskiej

Kwalifikacja obszaru gminy pod względem wartości kulturowych (wg wytycznych do Ustawy o ochronie dóbr kultury) przedstawia się następująco:

- strefa parkowa (PK) - część wsi Hebdów i Pławowice
- strefa ochrony konserwatorskiej (SOK) - część wsi Nowe Brzesko, Śmiłowice, Majkowice
- strefa ingerencji konserwatorskiej (SIK) - pozostały obszar gminy.

Zgodnie z powyższą kwalifikacją proponuje się:

- utworzenie Parku Kulturowego (PK):
 - w Hebdowie - obejmującego zespół kościelno-klasztorny (prawnie chroniony) wraz z zabudową gospodarczą i przedpołem widokowym (starsza część wsi tzw. Hebdów Stary)
 - w Pławowicach - obejmującego zespół pałacu Morsztynów w założeniu parkowym oraz starsza część wsi wraz z kompleksem stawów hodowlanych, stanowiących cenną bioce-nozę
- utworzenie stref ochrony konserwatorskiej (SOK):
 - w Nowym Brzesku - obejmującej historyczny układ przestrzenny zabudowy i układy drożne, liczne obiekty zabytkowe architektury i budownictwa, zespół kościelny (prawnie chroniony), cmentarze, przedpole widokowe
 - w Śmiłowicach - obejmującej zespół dworsko-parkowy z najbliższym otoczeniem
 - w Majkowicach - obejmującej dwór z parkiem krajobrazowym oraz starszą część wsi.

Zasady generalne działań w strefach PK i SOK to:

- ochrona obiektów i zespołów chronionych prawnie wraz z ich przedpołem widokowym celem prawidłowej ich ekspozycji w krajobrazie
- ochrona przed przekształcaniem układów przestrzennych wsi poprzez utrzymywanie zasadni-czych elementów rozplanowania
- zachowanie historycznych układów drożnych, a wprowadzanie nowych tak, aby nie zakłócały ich przebiegu
- wprowadzanie architektury uwzględniającej zasadnicze cechy lokalnego budownictwa trady-cyjnego (gabaryty, proporcje, kształty dachów); postuluje się opracowanie w miejscowych

planach wytycznych architektoniczno-urbanistycznych, dotyczących nowej zabudowy, które umożliwiają kontynuację form miejscowych

- wskazane zachowanie i przywracanie nazw historycznych
- **w działalności inwestycyjnej związanej z gospodarowaniem przestrzenią, w tych strefach, konieczne jest uzyskiwanie uzgodnień konserwatorskich.**

Zasadą generalną postępowania w SIK-ach jest:

- zachowanie i utrwalanie zasadniczych elementów rozplanowania układów przestrzennych przy jednoczesnym dopuszczeniu do ich rozwoju na zasadzie kontynuacji i uzupełniania
- zachowanie terenów otwartych o wybitnych walorach krajobrazowych poprzez wykluczenie lokalizacji nowej zabudowy poza granice jej proponowanego rozwoju
- **uwzględnianie stanowiska konserwatorskiego przy działalności inwestycyjnej w tkance zabytkowej (wg załączonego spisu w części I studium).**

2) Strefy ochrony archeologicznej

- strefa ochrony stanowisk kat. I - przeznaczonych do trwałego i bezwzględnego zachowania. Konieczne jest objęcie ochroną prawną stanowisk nie wpisanych do rejestru zabytków oraz przeprowadzenie szczegółowej ich inwentaryzacji. Na tych stanowiskach wyklucza się prowadzenie prac budowlanych.
- strefa ochrony stanowisk kat. II - przeznaczonych do trwałego zachowania. Przy podejmowaniu działań zmierzających do zmiany dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu, na którym położone jest stanowisko, wymagane są uzgodnienia ze służbami konserwatorskimi (istnieje możliwość prowadzenia w niektórych partiach tych stanowisk prac ziemnych lub budowlanych po uprzednim przebadaniu niszczonego obszaru metodami wykopaliskowymi - na koszt inwestora).
- ochroną prawną objęte są nie tylko stanowiska zaliczone do w/w kategorii (i oznaczone na planszy „Wartości przyrodniczo-kulturowe”) lecz także obiekty archeologiczne, które mogą być przypadkowo odkryte poza wyróżnionymi strefami. Zgodnie z art.22 ust.1 Ustawy o ochronie dóbr kultury „osoby prowadzące roboty budowlane i ziemne, w razie ujawnienia przedmiotu, który posiada cechy zabytku, obowiązane są niezwłocznie zawiadomić o tym zarząd [...] gminy lub [...] właściwego konserwatora zabytków”.

III.3 Polityka rozwoju komunikacji

III.3.1 Główne problemy i cele polityki komunikacyjnej gminy

Podstawowe problemy wynikające z aktualnego stanu rozwoju układu komunikacyjnego oraz zagospodarowania przestrzennego gminy to:

1. Niewystarczające bezpieczeństwo i komfort podróżowania wynikające z niskich standardów techniczno - funkcjonalnych dróg, urządzeń dla ruchu pieszego i rowerowego przy podstawowych ciągach drogowych na terenach wiejskich, braku oświetlenia dróg i złej widoczności na niektórych skrzyżowaniach.
2. Niewystarczająca gęstość sieci dróg o nawierzchni ulepszonej.
3. Przewidywane zmiany w wielkości ruchu kołowego. Zgodnie z dostępnymi prognozami ruchu natężenia ruchu mają wzrosnąć w przypadku drogi nr 79 z 2.9 - 4.2 tys. poj./24h obecnie do poziomu 6.6 - 9.3 tys. poj./24h w roku 2015 a w przypadku drogi nr 775 - z 1.7 - 2.1 tys. Poj./24h obecnie do 4.0 - 5.4 tys. Poj./24h roku 2015.
4. Kolizje funkcjonalne związane z przejściem drogi krajowej nr 79 oraz drogi wojewódzkiej nr 775 przez obszary zainwestowane w Nowym Brzesku, Hebdowie, Śmiłowicach i Sierosławicach.
5. Uciążliwości dla środowiska wynikające ze wzrostu natężeń ruchu na drogach głównych.

W świetle przedstawionych wyżej problemów za **główne cele** polityki komunikacyjnej gminy należy uznać:

- poprawę standardów podróżowania w transporcie indywidualnym i publicznym,
- dostosowanie parametrów technicznych i funkcjonalnych sieci drogowej do struktury przestrzennej gminy,
- eliminacja lub ograniczenie kolizji głównych ciągów drogowych z obszarami intensywnie zainwestowanymi,
- poprawę bezpieczeństwa podróżowania transportem indywidualnym i publicznym;
- zmniejszenie uciążliwości głównych tras komunikacyjnych dla otoczenia,

Podstawowe działania prowadzące do realizacji określonych wyżej celów to:

a) w zakresie układu drogowego:

1. realizacja obwodnicy Nowego Brzeska w ciągu drogi krajowej nr 79 Bytom – Kraków – Sandomierz - Warszawa,
2. upłynnienie przebiegu drogi wojewódzkiej nr 775 Słomniki – Proszowice - Nowe Brzesko - Ispina na odcinku przechodzącym przez Nowe Brzesko
3. adaptacja i modernizacja poszczególnych odcinków sieci drogowej do parametrów odpowiadających ich funkcji w układzie komunikacyjnym,
4. remont mostu na Wiśle (w ciągu drogi wojewódzkiej nr 775), dla utrzymania przepustowości max. 15 ton; docelowo budowa nowego mostu,
5. sukcesywna regulacja prawna stanu własności pasów drogowych połączona regulacją szerokości pasów drogowych w zakresie wymaganym dla uzyskania odpowiednich parametrów technicznych,
6. realizacja ciągów pieszych lub pieszo – rowerowych wzdłuż dróg układu podstawowego jak również dróg lokalnych w obszarach zainwestowania,
7. realizacja oświetlenia ciągów drogowych, w szczególności dróg układu podstawowego, w obszarach zabudowanych;
8. ograniczanie ilości bezpośrednich zjazdów z drogi głównej do działek użytkowników indywidualnych na nowych terenach budowlanych;
9. podjęcie działań zmierzających do wyznaczenia obszarów ograniczonego użytkowania wzdłuż dróg układu podstawowego (droga główna i drogi zbiorcze) oraz określenia dopuszczalnych form użytkowania tych terenów.
10. egzekwowanie w procesie decyzyjnym zachowania minimalnych odległości linii zabudowy oraz linii zabudowy obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi, wynikających z przepisów szczególnych;

b) w zakresie transportu publicznego:

1. zapewnienie powiązania transportem publicznym całego obszaru gminy z jej centrum administracyjnym w Nowym Brzesku,
2. modernizacja infrastruktury transportu publicznego (budowa wiat przystankowych, zatok autobusowych).

III.3.2 Zasady przekształceń układu komunikacyjnego

Układ drogowo - uliczny

Najważniejszym elementem układu drogowego gminy będzie droga krajowa nr 79 - **główna**, realizująca połączenia o charakterze regionalnym i międzyregionalnym (pomiędzy województwami małopolskim i świętokrzyskim). Zakłada się przełożenie tego ciągu drogowego w Nowym Brzesku - po północnej stronie zainwestowania, a więc odmiennie niż w planie zagospodarowania przestrzennego gminy.

Drugim co do znaczenia elementem układu drogowego będzie droga wojewódzka nr 775 sklasyfikowana jako **zbiorcza**. Przewiduje się zmianę przebiegu tej drogi w obrębie Nowego Brzeska, na odcinku od skrzyżowania z ul. Krakowską (obecnie droga nr 79) do mostu na Wiśle, zgodnie z ustaleniami planu miejscowego, oraz przebudowę samego mostu do przekroju dwupasowego.

Pozostałymi elementami podstawowego układu drogowego będą drogi zbiorcze, do których zaliczyć należy następujące ciągi:

- odcinek drogi krajowej nr 79 pozostały po realizacji obejścia Nowego Brzeska (do czasu realizacji obwodnicy odcinek ten powinien zachować parametry drogi głównej),
- drogę powiatową nr 18172, jako alternatywne połączenie Nowego Brzeska z ośrodkiem gminnym w Koszycach.

Układ **uzupełniający** tworzyć będą drogi **lokalne i dojazdowe**, do których zalicza się pozostałe odcinki dróg powiatowych oraz drogi gminne i inne drogi o charakterze publicznym, a także odcinek drogi wojewódzkiej nr 775 pozostały po zmianie przebiegu tej drogi w obszarze Nowego Brzeska. Drogi te obsługiwać będą przede wszystkim połączenia pomiędzy sąsiednimi jednostkami osadniczymi.

Minimalną szerokość w liniach rozgraniczających dróg układu podstawowego i uzupełniającego określa się na:

- 25 m - dla dróg i ulic głównych,
- 20 m - dla dróg i ulic zbiorczych,
- 12 m - dla ulic lokalnych,
- 10 m - dla ulic dojazdowych.

Odstępstwa od podanych wielkości mogą być dokonywane na zasadach określonych w przepisach szczególnych.

W przypadku realizacji ulic dojazdowych w formie ciągów pieszo – jezdnych ich szerokość w liniach rozgraniczających może być zmniejszona do 6 metrów.

Jako program minimum dla terenów wiejskich gminy przyjmuje się realizację przynajmniej jednostronnych ciągów pieszych, przy zachowaniu przekrojów drogowych z rowami odwadniającymi lub opcjonalnie przebudowę do przekroju ulicznego na odcinkach, gdzie istniejące zainwestowanie i stany własności nie pozwolą na poszerzenie pasa drogowego

Zgodnie z obowiązującymi przepisami konieczne będzie wyznaczenie obszarów ograniczonego użytkowania wzdłuż ciągów drogowych. Minimalną odległość obiektów budowlanych (z wyłączeniem ogrodzeń) od krawędzi istniejącej lub projektowanej jezdni, zgodnie z ustawą o drogach publicznych, określa się na:

- 10 m - dla drogi głównej,
- 8 m - dla dróg zbiorczych,
- 6 m - dla dróg lokalnych i dojazdowych.

Wstępnie, w oparciu o dostępne prognozy ruchu oraz wytyczne projektowania dróg, orientacyjny zasięg strefy uciążliwości dla drogi krajowej nr 79 i projektowanego przedłużenia drogi nr 765 określono na ok. 160 metrów od krawędzi jezdni, natomiast dla drogi wojewódzkiej nr 775 na 120 m.

Ostateczny zasięg strefy uciążliwości dla dróg głównych określony zostanie w oparciu o ocenę jej oddziaływania na środowisko. Podobna ocena powinna zostać wykonana dla dróg zbiorczych, o ile natężenia dobowe ruchu przekroczą na nich wielkość 500 pojazdów.

Transport publiczny

Zakłada się, że podstawowym środkiem podróżowania będzie autobus PKS lub innego przewoźnika o podobnym zakresie działania oraz mikrobus. Zakłada się rozwój sieci lokalnych połączeń autobusowych i mikrobusowych oraz dostosowanie układu linii do układu przestrzennego gminy.

Urządzenia infrastruktury transportowej

W zakresie obsługi parkingowej przyjmuje się zasadę, że ilość miejsc postojowych, odpowiednią do charakteru obiektu, inwestor powinien zabezpieczyć w granicach działki, na której realizowana jest inwestycja. Dla potrzeb bieżącej działalności decyzyjnej proponuje się przyjęcie minimalnych wskaźników na poziomie 30 - 35 m.p. na 100m² powierzchni użytkowej obiektu i 25 - 30 m.p. na 100 zatrudnionych.

Nie przewiduje się ustalania szczegółowych lokalizacji dla obiektów zaplecza motoryzacji, w tym dla nowych stacji paliw. Obiekty tego typu powinny być traktowane tak jak inne obiekty usług komercyjnych. O ich ilości i usytuowaniu powinny decydować potrzeby rynkowe a ograniczenia lokalizacyjne będą wynikać jedynie z wymogów ochrony środowiska i uwarunkowań funkcjonalno - ruchowych (możliwość lokalizacji wjazdu i bezpieczeństwo ruchu drogowego).

III.4 Polityka rozwoju systemu osadniczego i infrastruktury społecznej

Celem rozwoju mieszkalnictwa i infrastruktury społecznej jest kształtowanie sieci osiedleńczej o prawidłowym układzie funkcjonalno-przestrzennym i coraz wyższym standardzie.

Przez standard zamieszkania należy rozumieć:

- techniczny stan budynków i ich wyposażenie w instalacje
- wyposażenie terenów budowlanych w infrastrukturę techniczną (woda, kanalizacja, gaz, elektroenergetyka, telekomunikacja)
- prawidłową obsługę komunikacyjną terenów budowlanych w układzie wewnętrznym (ulice lokalne i dojazdy) oraz zewnętrznym (powiązania z siecią dróg głównych)
- jakość środowiska przyrodniczego spełniająca warunki ustalone dla terenów zabudowy mieszkaniowej
- estetykę i wysoką jakość przestrzeni publicznych w terenach zabudowy
- dostępność do podstawowych usług publicznych na poziomie zaspokajającym potrzeby mieszkańców.

Funkcjonalno-przestrzenny obraz gminy charakteryzuje się dość równomiernie rozłożoną, choć o różnej skali i intensywności siecią osiedleńczą. Każda z jednostek osadniczych powinna zapewnić mieszkańcom usługi na poziomie elementarnym, tj. głównie bytowe (handel), komuni-

kacyjne i telekomunikacyjne. Usługi o znaczeniu podstawowym i rozszerzonym winny być realizowane w ośrodkach obejmujących swym dogodnym zasięgiem kilka miejscowości.

Proponuje się dążenie do stworzenia trzech ośrodków podstawowych o rozszerzonym profilu, tj.:

- Nowe Brzesko - poza funkcją ośrodka gminnego pełnić będzie funkcje usług podstawowych dla południowo-zachodniej części gminy,
- Sierosławice (wraz ze Śmiłowicami) - ośrodek obsługujący część wschodnią gminy,
- Mniszów Wieś (łącznie z Mniszowem Kolonią) - dla środkowo-północnej części gminy - ośrodek wymagający doposażenia w usługi publiczne.

Zakłada się, iż kierunki rozwoju zainwestowania w poszczególnych jednostkach będą polegały na rozbudowie poprzez:

- uzupełnianie i intensyfikację istniejącej zabudowy (obszary: UM, M)
- wyznaczanie nowych terenów do zainwestowania na zasadzie kontynuacji (obszary: Mp i MX - warunkowo)
- wskazanie terenów najbardziej korzystnych dla rozwoju funkcji produkcyjnych oraz usług (UPR, UPRp)
- wskazanie terenów (oraz sposobu zagospodarowania obiektów) na funkcje rekreacyjne oraz letniskowo-turystyczne (RS, RLT).

Zgodnie z dotychczasową tendencją, największa koncentracja funkcji mieszkalnych oraz usługowych występować będzie i rozwijać się w południowych rejonach gminy (w sąsiedztwie trasy komunikacyjnej krajowej).

Rozwój przestrzenny miejscowości gminnej przyjęto w oparciu o zmienioną (w stosunku do obowiązującego planu) koncepcję układu komunikacyjnego, polegającą na przełożeniu projektowanej trasy obwodnicowej na stronę północną. Tereny w sąsiedztwie projektowanej obwodnicy stanowić będą rezerwę pod działalność inwestycyjną w zakresie usług komercyjnych i produkcji. „Uwolnione” tereny na południowej stronie, zgodnie z zapotrzebowaniem i postulatami mieszkańców, przeznaczone zostaną pod budownictwo mieszkaniowe.

Praktycznie we wszystkich jednostkach osadniczych istnieją duże rezerwy terenowe w zakresie mieszkalnictwa. Uwzględniając jednak przyrost ludności napływowej oraz sukcesyw-

ne podnoszenie standardów mieszkaniowych - potrzeby mieszkaniowe będą się zwiększać. I tak - na południu gminy (Nowe Brzesko, Hebdów, Sierosławice) preferuje się przyjęcie modelu średnio intensywnego (zabudowa jednorodzinna wolnostojąca przy wielkości działki 1200 - 1500 m²). Na pozostałym obszarze dominować będzie model ekstensywny (wielkość działki 1500 - 2000 m²). Realizacja nowej zabudowy będzie się tam odbywać na zasadzie uzupełnień i nieznacznego poszerzenia istniejących terenów.

Należy bezwzględnie wykluczyć sytuowanie terenów budowlanych, które mogłyby powodować rozproszenie zabudowy.

Samorząd gminy nie zgłasza zapotrzebowania na własne budownictwo mieszkaniowe (komunalne) w związku z czym „studium” nie wykazuje takich terenów.

III.5 Polityka rozwoju sfery usługowo-produkcyjnej w gałęziach pozarolniczych

Realizacja tej polityki winna polegać na stworzeniu warunków dla rozwoju gospodarczego gminy przy równoczesnym ograniczeniu uciążliwości dla środowiska (zwłaszcza uwzględnienia ochrony gleb o największych wartościach). Działanie gminy na rzecz aktywizacji gałęzi pozarolniczych powinno obejmować:

- uzbrojenie terenów i poprawę dostępności komunikacyjnej
- pomoc w uregulowaniu spraw własnościowych
- dążenie do pozyskiwania gruntów na własność komunalną
- zorganizowanie i uaktualnienie bazy danych o terenach lub obiektach atrakcyjnych dla różnych form biznesu
- promocję gminy jako miejsca lokalizacji nowych „ekologicznych” form inwestycji
- ograniczenie lokalizacji usług i produkcji mogących obniżyć standard przestrzeni w terenach mieszkaniowych, w terenach objętych ochroną kulturową, a także kolidujących z innymi kierunkami rozwoju gminy
- stworzenie zachęt podatkowych dla osób inwestujących w rozwój usług zgodny z polityką gminy.

Wyznaczone w „studium” tereny pod działalność produkcyjno-usługową polegają na rozbudowie istniejących zakładów bądź wskazaniu nowych lokalizacji w ich bezpośrednim sąsiedztwie (spółdzielnie produkcyjne, opuszczone cegielnie). Nie przewiduje się jednak większego

rozwoju tych gałęzi gospodarki, ograniczając wyznaczanie pod nie rezerw terenowych, z uwagi na ochronę najcenniejszych zasobów, jakimi gmina dysponuje czyli gleb. Wykluczyć należy lokalizację zakładów mogących znacząco oddziaływać na środowisko (w rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska). Pewną barierą przy promowaniu gminy i pozyskiwaniu inwestorów z zewnątrz jest również znikoma ilość gruntów komunalnych nadających się na cele inwestycyjne.

Właściwym kierunkiem poszukiwań w dziedzinie produkcyjno-usługowej jest promowanie rozwoju wszelkich form gospodarki związanych lub służących rolnictwu (obsługa, bazy, przetwórstwo) oraz (w mniejszej skali) obsługa ruchu tranzytowego i turystycznego (hotelarstwo, gastronomia, obsługa komunikacji), a także uruchomienie usług wspomagających agroturystykę.

W projekcie studium, w ramach strefy „Nowobrzezki Obszar Gospodarczy”, wyodrębniono obszar dla celów aktywizacji gospodarczej gminy. W/w teren przeznaczono pod realizację inwestycji z zakresu działalności produkcyjnej, usługowej, rzemieślniczej oraz magazynowo – składowej, której funkcjonowanie nie przekracza obowiązujących standardów i norm jakości środowiska.

Warunkiem realizacji przedmiotowych inwestycji jest rozbudowa układu komunikacyjnego oraz sieci infrastruktury technicznej.

W projekcie studium projektuje się podstawowy układ komunikacyjny i zaopatrzenia w infrastrukturę techniczną, wskazany do uszczegółowienia i rozbudowy na etapie planów zagospodarowania terenów.

Na etapie projektowania należy uwzględnić strefy ochronne dla elementów zabudowy i zagospodarowania terenów od sieci infrastruktury technicznej.

Z uwagi na położenie terenów w zasięgu obszarów zagrożenia powodzią, konieczne jest wprowadzenia szczegółowych zapisów w miejscowym planie regulujących zasady zabudowy i zagospodarowania na w/w terenach.

W celu ochrony środowiska przyrodniczego i wodnego w projekcie studium wprowadzono pasy ochronne zieleni wzdłuż cieków wodnych oraz zieleni na wale przeciwpowodziowym rzeki Wisły, wraz z zachowaniem pasa ochronnego o szerokości 50,0 m z zakazem zabudowy obiektami kubaturowymi.

~~Teren „Nowobrzeskiego Obszaru Gospodarczego” zawiera się w strefie ochrony pośredniej ujęć wody pitnej ustanowionej na mocy decyzji Wojewody Krakowskiego z dnia 29.07.1998r., znak: OS.III.6210-1-53a/98. W celu ochrony jakości wody w studniach na obszarze ustanowionej strefy ochronnej wprowadzono, zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów i korzystania z wody.~~

~~W związku z lokalizacją istniejącej oczyszczalni ścieków oraz planowaną aktywizacją przedmiotowego terenu proponuje się zmianę granic wyznaczonej strefy ochrony pośredniej ujęć wody pitnej, przy jednoczesnej ochronie istniejących ujęć wody.~~

~~Do czasu przedstawienia nowego operatu i pozwolenia w zakresie zmiany granic nowoprojektowanej strefy ochronnej obowiązuje zasięg i granice strefy istniejącej wraz z zakazami ustalonymi w decyzji wojewody.~~

Wszystkie strefy ochrony pośredniej ustanowione decyzjami wojewodów przed dniem 1 stycznia 2002 roku zostały wygaszone z dniem 31 grudnia 2012 r. (art. 21 ust.1 Dz. U.2011.32.159 – w sprawie zmiany Ustawy Prawo Wodne i innych ustaw. Wobec powyższego wygaszona została również strefa ochrony pośredniej ujęcia wody w Nowym Brzesku wyznaczona decyzją Wojewody Krakowskiego, znak:OŚ.III.6210-1-53a/98.

III.6 Polityka rozwoju turystyki, rekreacji i sportu

Celem polityki jest podniesienie atrakcyjności turystycznej gminy poprzez wykorzystanie i wyeksponowanie walorów naturalnych gminy, jakimi są:

- atrakcyjna widokowo dolina Wisły (z pozostałościami starorzecza w Nowym Brzesku)
- urozmaicona krajobrazowo dolina Szreniawy
- zespół stawów hodowlanych w Pławowicach, stanowiący cenną biocenozę
- różnorodność szaty roślinnej - roślinność łąkowa objęta ochroną
- zachowana materia zabytkowa w postaci dworców i parków, klasztor w Hebdowie
- łagodny, korzystny dla wypoczynku klimat
- czyste powietrze (gmina znajduje się poza zasięgiem zanieczyszczeń od aglomeracji krakowskiej)
- kameralny charakter, nastrój, cisza, spokój.

W oparciu o te zasoby rozwijać można takie formy turystyki i wypoczynku, jak:

- turystyka rowerowa
- wędkarstwo
- rekreacja pobytowa sezonowa (letnia) - agroturystyka
- jeździectwo
- różnorodne sporty boiskowe (piłka, tenis, golf)
- rekreacja edukacyjna.

Działania gminy na rzecz rozwoju tych funkcji obejmować powinny:

- podejmowanie inicjatyw z zakresu usług sportowych i turystycznych w gminie: budowa obiektów sportowych (boiska, baseny, korty, strzelnice), obiektów dla sportów jeździeckich (budowa lub adaptacja)
- wspieranie działań gospodarczych związanych z obsługą turystyki (gastronomia, parkingi, pola campingowe)
- realizacja systemu ścieżek rowerowych z miejscami postojowymi i zapleczem wykorzystywanym do promocji gminy; należy rozważyć realizację ścieżek rowerowych w porozumieniu z gminami sąsiednimi, łącząc atrakcyjne miejsca na ich obszarze. Na planszy „Kierunki rozwoju gminy” przedstawiono proponowany przebieg trasy rowerowej, biegnącej od Puszczy Niepołomickiej w kierunku Kościelca (gm. Proszowice)
- stworzenie nowych atrakcji turystycznych w oparciu o tradycje (np. reanimacja tradycji koniarskiej i związanego z nią rzemiosła)
- rozwój agroturystyki oraz funkcji letniskowej w opuszczonych siedliskach
- tworzenie warunków i ofert dla turystyki krajoznawczej i edukacyjnej: organizacja warsztatów rzemieślniczych, plenerów (malarskich i fotograficznych) itp.

III.7 Polityka rozwoju infrastruktury technicznej

III.7.1 Gospodarka wodna

Aktualne zapotrzebowanie gminy na wodę wynosi 1792 m³/d, tj. 74.7 m³/h, czyli jest prawie zbliżone do wielkości zasobów eksploatacyjnych komunalnego ujęcia wody i obowiązującym pozwoleniem wodnoprawnym w wysokości $Q_{\max d} = 1752 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{\max h} = 73.1 \text{ m}^3/\text{h}$.

Zapotrzebowanie perspektywiczne wynosi 2061 m³/d, tj. 85.9 m³/h, a w związku z ekstenywną prognozą przyrostu ludności i założeniem rozwoju gospodarki gminy w kierunkach nie-

wymagających znacznych ilości wody, można uznać to zapotrzebowanie za wartość maksymalną. Zatwierdzone zasoby eksploatacyjne ujęcia są niższe od wyliczonego perspektywicznego zapotrzebowania na wodę, ale w przypadku wystąpienia faktycznych braków wody i zwiększenia poborów istnieje możliwość rozbudowy ujęcia i zwiększenia jego zasobów eksploatacyjnych. Barierrą ograniczającą ilość produkcji wody jest przepustowość stacji uzdatniania wody. Średnia dobową przepustowość wynosi 600 m³/d, natomiast maksymalna 1400 m³/d. Aktualne możliwości techniczne stacji zapewniające uzdatnianie wody do parametrów wymaganych w normie dla wód pitnych, to 1600 m³/d, wielkość tę należy traktować jako wielkość graniczną.

Zadania do realizacji w zakresie gospodarki wodnej przedstawiają się następująco:

- a) wymiana pozostałych fragmentów sieci żeliwnej w Nowym Brzesku na rury PCV
- b) wymiana rurociągu tłoczego ze studni do SUW (zwiększenie średnicy)
- c) rozbudowa SUW (dodatkowe filtry) zapewniająca przepustowość odpowiadającą przynajmniej wydajności eksploatacyjnej ujęcia, a docelowo perspektywicznemu zapotrzebowaniu
- d) instalacja sterowania radiowego pomiędzy SUW a hydrofornią oraz zbiornikami a SUW.
- e) budowa sieci wodociągowej w całej miejscowości Rudno Dolne; aktualnie jest wykonany projekt, a realizacja przewidziana w najbliższym czasie. Po wybudowaniu tego wodociągu uzbrojenie gminy w sieć wodociągową wynosić będzie 100%.

Ścieki

Uruchomiona w 2000 roku oczyszczalnia w Nowym Brzesku jest typu mechaniczno-biologicznego. Docelowo (po zrealizowaniu całości zadania) przepustowość oczyszczalni będzie wynosić 550 m³/d. Przepustowość aktualnie zrealizowanej części wynosi 275 m³/d, czyli zgodnie z obowiązującym pozwoleniem wodnoprawnym.

Drugi etap realizacji oczyszczalni jest w fazie projektu koncepcyjnego. Oczyszczalnia jest w fazie rozruchu i wstępnej eksploatacji od sierpnia 2000 roku. Aktualnie (stan na 2007 r.) przerabia około 40 –50 m³/d ścieków spływających wykonaną kanalizacją. Przy oczyszczalni zlokalizowana jest stacja zlewowa dla przyjmowania nieczystości z terenów nie objętych kanalizacją, która na razie z przyczyn technologicznych nie funkcjonuje (ze względu na zbyt małą ilość ścieków dopływających do oczyszczalni). Około 10 –15 m³/d wszystkich przerabianych ścieków będą stanowiły ścieki dowożone.

Uporządkowanie gospodarki ściekowej w Nowym Brzesku i Hebdowie: poprzez rozbudowę istniejącej sieci (wzdłuż trzech ulic) z przyłączami domowymi do istniejących kolektorów w Nowym Brzesku i budowę nowej sieci kanalizacyjnej w Hebdowie, jest jednym z głównych zadań gminy w najbliższych latach.

Przy większej ilości ścieków dopływających do oczyszczalni możliwe będzie uruchomienie punktu zlewowego przy oczyszczalni i dowożenie do tej oczyszczalni ścieków z terenu gminy. Z uwagi na usytuowanie poszczególnych miejscowości, budowa systemu kanalizacyjnego dla całej gminy poza rejonem Śmiłowice - Sierosławice, nie ma uzasadnienia techniczno-finansowego. Ścieki z obiektów skomasowanych i obiektów użyteczności publicznej winny być gromadzone w szczelnych zbiornikach i oczyszczane w istniejącej oczyszczalni, a dla rejonów o zwartej zabudowie należy rozważyć indywidualny system oczyszczania.

Przy istniejącej oczyszczalni należy rozważyć odprowadzenie oczyszczonych ścieków z oczyszczalni bezpośrednio do Wisły i budowę przepompowni usytuowanej przy wale wiśląnym. Istniejące rozwiązanie odprowadzania tych ścieków przez system rowów melioracyjnych o długości około 2 km i odprowadzanie poprzez służę w wale nie wydaje się właściwym rozwiązaniem, a ponadto stwarza zagrożenie powodziowe przy wysokich stanach na Wiśle.

III.7.2 Gospodarka odpadami

Odpady stałe

Gmina ma zorganizowaną gospodarkę odpadami stałymi. Nowe Brzesko uczestniczyło w budowie i partycypuje w kosztach utrzymania i eksploatacji międzygminnego wysypiska odpadów komunalnych w Żębocinie, gmina Proszowice, ma więc zapewnione miejsce do składowania odpadów na najbliższe kilkanaście lat. Zadaniem do rozwiązania pozostaje selektywna zbiórka odpadów „u źródła” czyli w gospodarstwach domowych i wywóz na wysypisko komunalne odpadów selekcyjonowanych.

III.7.3 Elektroenergetyka

Teren gminy Nowe Brzesko zaopatrywany jest w energię elektryczną z podstawowych źródeł zasilania leżących poza terenem gminy tj. głównie ze stacji 110/SN „Proszowice”.

Całość sieci średniego jak i niskiego napięcia poza fragmentami w centrum Nowego Brzeska pracuje praktycznie w wykonaniu napowietrznym.

Wynika to z typowo wiejskiego charakteru zagospodarowania terenów gminy.

Poszczególni odbiorcy zaopatrywani są w energię elektryczną ze stacji transformatorowych 15/0,4 kV w wykonaniu napowietrznym oraz wewnętrznym.

Aktualnie na terenie gminy pracuje 49 szt. stacji transformatorowych, w tym trzy w wykonaniu wewnętrznym. Stacje transformatorowe wyposażone są w jednostki transformatorowe o mocy od 50 do 315 kVA. Łączna moc zainstalowanych jednostek transformatorowych wynosi 4,64 MVA.

Przewidywany wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną, przy założeniu, że nie będzie następował wzrost liczby mieszkańców wynika tylko z zakładanego wzrostu standardu życia i usług (wyposażanie gospodarstw domowych w dodatkowe urządzenia) oraz z konieczności uzbrojenia nowych terenów budowlanych. Zakłada się wzrost zapotrzebowania mocy łącznie o około 20 %, czyli o około 1 MW.

Układ sieci jak również rozmieszczenie stacji transformatorowych dostosowany jest do aktualnych potrzeb w zakresie zapotrzebowania na energię elektryczną, rozbudowa jej nastąpić winna w nowo wyznaczonych terenach budowlanych, przy założeniu dotychczasowych parametrów linii średniego napięcia 3 x 35mm AFL oraz 3 x 50 mm AFL.

III.7.4 Telekomunikacja

Dalszy rozwój obsługi telekomunikacyjnej uzależniony jest głównie od możliwości finansowania prac w zakresie rozbudowy sieci abonenckiej oraz zainteresowania samych mieszkańców tą formą usługi. Rozwój tej sieci winien nastąpić w nowo wyznaczonych terenach budowlanych. Istniejąca sieć telekomunikacyjna poddawana jest modernizacji, aktualnie realizowane są prace przy wymianie napowietrznej linii międzymiastowej na kablową na odcinku Hebdów - Śmiłowice - Sierosławice.

III.7.5 Gazyfikacja

Możliwość objęcia gminy Nowe Brzesko gazyfikacją przewodową stwarza realizacja „Programu gazyfikacji gminy Nowe Brzesko” opracowanego w roku 1995, zatwierdzonego przez

ówczesny Karpacki Okręgowy Zakład Gazownictwa w Tarnowie. Małe zainteresowanie mieszkańców gminy gazyfikacją przewodową, spowodowane w znacznej części rosnącymi cenami gazu oraz zmiana zasad finansowania budowy sieci gazowej spowodowały, że realizacja w/w „Programu” ulega przesunięciu w czasie. Według harmonogramu opracowanego przez ówczesne Górnictwo Naftowe i Gazownictwo, budowa sieci średnioprężnej na terenie gminy Nowe Brzesko rozpocząć się miała w 2001 roku, podczas gdy obecnie nie rozpoczęto jeszcze przygotowania projektów wykonawczych.

Poniżej zestawiono ważniejsze informacje zawarte w powołanym wyżej „Programie”.

Przewiduje się, że gazyfikacją przewodową objętych zostanie wszystkich 14 miejscowości gminy, a z gazu ziemnego korzystać będzie docelowo 6650 mieszkańców, co stanowi 95 % przewidywanej dla roku 2015 liczby mieszkańców (7000). Prognozowana ilość zgazyfikowanych odbiorców wyniesie 1900.

Parametry sieci gazowej dobrano tak, aby 100 % odbiorców mogło używać gazu zarówno do celów komunalno – bytowych, jak i do ogrzewania pomieszczeń. Przewidziano ponadto rezerwę w sieci dla celów usługowych w wysokości 20 % ogólnego zużycia gazu.

Źródło gazu dla gminy Nowe Brzesko stanowić będzie istniejąca stacja redukcyjno-pomiarowa, usytuowana w Proszowicach, gdzie odbywa się redukcja ciśnienia z wysokiego na średnie. Z drugiej strony układ sieci na terenie gminy dosilany będzie w ograniczony sposób poprzez gazociąg średnioprężny ϕ 150, biegnący przez Wawrzeńczyce, a zasilany przez stację redukcyjno-pomiarową pracującą przy ul. Niepołomskiej w Krakowie.

Zużycie docelowe gazu dla gminy Nowe Brzesko wyniesie:

- maksymalnie godzinowo - 1710 Nm³/h

- rocznie ogółem - 9.6 mln Nm³/rok

z czego: cele ogrzewcze: 7.6 mln Nm³/rok

komunalno-bytowe: 1.7 mln Nm³/rok

usługowe: 0.3 mln Nm³/rok.

Rozprowadzanie gazu na terenie gminy planuje się wykonać metodą średnich ciśnień. Gaz do odbiorców dotrze za pośrednictwem gazociągów średnioprężnych wykonanych z rur polietylenowych. Redukcja ciśnienia ze średniego na niskie odbywać się będzie za pośrednictwem reductorów montowanych indywidualnie u każdego odbiorcy.

Programowane średnice i długości przewodów PE na terenie gminy wyglądają następująco:

dz 180	l = 5250 mb
dz 110	l = 8650 mb
dz 90	l = 5250mb
dz 75	l = 5550 mb
dz 63	l = 5150 mb
dz 50	l = 18 900 mb
dz 40	l = 27 450 mb
podłączenia domowe	l = 57 000 mb
razem	l = 133 150 mb

Trasy gazociągów przewidzianych w programie pokazano na planszy zbiorczej infrastruktury technicznej.

Strefa ochronna wolna od zabudowy wzdłuż gazociągów średniego ciśnienia wynosi 1.5 m w obie strony od jego osi. Odległości normowe od ważniejszych przewodów podziemnych wynoszą:

od wodociągu i kanalizacji sanitarnej - 1.5 m

od kanalizacji deszczowej - 1.0 m

od przewodów telekomunikacyjnych w kanalizacji - 1.5 m

od przewodów elektrycznych (do 15 kV) - 0.5 m.

Przez teren gminy nie przebiegają gazociągi wysokiego ciśnienia i nie przewiduje się ich budowy. Obsługa odbiorców i eksploatacja sieci rozdzielczej będzie realizowana przez Rozdzielnię Gazu w Proszowicach, która zostanie do tego przystosowana w miarę wzrostu liczby użytkowników gazu.

III.7.6 Ciepłownictwo

W gminie nie ma zbiorczego systemu ogrzewania i nie przewiduje się jego budowy. W związku z założeniem, że gmina w najbliższym czasie nie zostanie objęta gazyfikacją, należałoby rozważyć zmianę paliwa na bardziej ekologiczne (olej opałowy, energia elektryczna)

w istniejących kilku kotłowniach indywidualnych, obsługujących obiekty użyteczności publicznej lub zakłady produkcyjne. W ostatnich latach tego typu remonty i modernizację wykonano w kotłowniach obsługujących przedszkole w Nowym Brzesku i szkołę w Mniszowie.

IV. Realizacja polityki przestrzennej

Zgodnie z Ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym, do ważniejszych zadań „studium” należy określenie „obszarów, które mogą być przeznaczone pod zabudowę” oraz kierowanie się przy ich wyznaczaniu zasadą zrównoważonego rozwoju. Oznacza to trwałe dążenie do zachowania równowagi pomiędzy procesami związanymi z wykorzystaniem zasobów gminy przez wszystkich użytkowników przestrzeni a prawidłowym funkcjonowaniem środowiska przyrodniczego. W myśl tej zasady w „studium” wyznacza się następujące sfery (przestrzenie), zróżnicowane pod względem przeznaczenia, kierunków zagospodarowania i form ochrony:

- sfera A (przestrzeń osadnicza) - podstawowa przestrzeń rozwoju funkcji osadniczych gminy, obejmująca jednostki osadnicze o zwartej i rozproszonej strukturze przestrzennej zabudowy. Zawiera obszary o funkcji mieszkaniowej, usługowo-mieszkaniowej, produkcyjnej i rolniczej (zabudowa zagrodowa), przeznaczone pod zainwestowanie i zabudowę. W strefie tej funkcje osadnicze gminy (mieszkalnictwo, usługi wytwórczość) rozwijać się będą w różnym stopniu, określonym generalnie w dwóch rodzajach obszarów:
 - obszary zachowania i uzupełnień (UM, M, UPR) - w których należy dążyć do podniesienia ładu przestrzennego, poprawy funkcjonalności
 - obszary predystynowane do rozbudowy w drodze naturalnych procesów urbanistycznych (Mp, UPRp) - wymagające prawidłowych powiązań funkcjonalno-przestrzennych z istniejącą strukturą gminy.
- sfera AX (struktura mieszana) (MX, RLT, RS) - obejmująca obszary, w których nie wyklucza się zabudowy, gdzie priorytetem jest ochrona i utrzymanie stanu naturalnego, a gdzie ewentualna realizacja inwestycji wymaga indywidualnego procesu planistycznego oraz podejmowania działań ochronnych.
- sfera X (sfera przyrodniczo-rolna) (R, Z, L) - tworząca system obszarów chronionych, w zasadzie całkowicie wyłączonych z zabudowy. Są to obszary, które z różnych względów: przyrodniczych, krajobrazowych, rolniczych, kulturowych, nie mogą być przeznaczone pod zabudowę, a kierunkiem działań w tych obszarach jest utrwalanie i ochrona. Stanowią je głównie obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej, gospodarki leśnej i systemu zieleni towarzyszącej ciekom oraz obiekty (obszary) prawnie chronione.

IV.1 Kierunki zagospodarowania poszczególnych obszarów

SFERA A

UM - obszary wielofunkcyjne centrum - koncentracja usług i mieszkalnictwa w intensywnej zabudowie

- utrwalanie stanu istniejącego, jego uzupełnianie i porządkowanie
- wzbogacanie programu usług publicznych i komercyjnych
- intensyfikacja programowa poprzez rozbudowę, uzupełnieni i przekształcenie (w granicach określonych przez konserwatora)
- podniesienie jakości przestrzeni publicznych i zagwarantowanie możliwości lokalizacji potrzebnych usług publicznych zgodnie z przyjętymi standardami obsługi
- dążenie do przestrzennego wyodrębnienia i ukształtowania centrum w celu wytworzenia funkcjonalnego, plastycznie i kompozycyjnie zaakcentowanego zespołu.

M - obszary zachowania, uzupełnień i przekształceń zabudowy mieszkaniowej (zagrodowej i jednorodzinnej)

- intensyfikacja zabudowy (wykorzystanie rezerw terenowych) i racjonalne wykorzystanie (porządkowanie) już zainwestowanych terenów
- poprawa funkcjonalności zespołów zabudowy poprzez rozwój infrastruktury technicznej i usług oraz modernizację komunikacji (w tym działania techniczne eliminujące lub ograniczające szkodliwość i uciążliwość dla otoczenia dróg: krajowej i wojewódzkiej)
- kształtowanie zabudowy nowej zgodnie z lokalną tradycją, w harmonii z istniejącym zainwestowaniem

Mp - obszary potencjalnego rozwoju zabudowy mieszkaniowej z usługami podstawowymi (bytowymi)

Podstawowym kierunkiem zagospodarowania przestrzennego dla tych obszarów powinno być poszerzenie zainwestowania celem racjonalnego i pełnego wykorzystania istniejącej i projektowanej infrastruktury technicznej oraz odpowiadający potrzebom rozwój infrastruktury społecznej czyli kształtowanie sieci osadniczej o prawidłowym układzie funkcjonalno-przestrzennym

i coraz wyższym standardzie, z zachowaniem prawidłowych powiązań z istniejącą strukturą wsi i gminy.

UPR - obszary zachowania i poszerzania zainwestowania produkcyjno-usługowego

Podstawowe kierunki zagospodarowania przestrzennego, w odniesieniu do tego obszaru, dotyczą intensyfikacji wykorzystania istniejących obiektów i urządzeń, utrzymania bądź zmiany dotychczasowego użytkowania oraz rozszerzania funkcji na tereny przyległe, zgodnie ze wskazanym przeznaczeniem.

UPRp - obszary potencjalnego zainwestowania usługowo-produkcyjnego

Wyznaczone obszary stanowią rezerwę pod zorganizowaną działalność inwestycyjną i stanowią ofertę dla potencjalnych inwestorów lub miejsca realizacji zadań własnych gminy.

Należy:

- stwarzać warunki sprzyjające sprawniej realizacji inwestycji (uzbrojenie terenu, ułatwienia w obrocie gruntami, zachęty podatkowe lub inne formy motywacyjne)
- preferować technologie ograniczające ujemny wpływ na środowisko (mało- i bezodpadowe, energo- i wodoszczędne itp.) lub wręcz proekologiczne formy inwestycji.

P/Ppv - obszar przemysłowo – gospodarczy z możliwością lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z OZE o mocy przekraczającej 100kW.

Wyznaczony obszar stanowią rezerwę pod zorganizowaną działalność inwestycyjną i stanowi ofertę dla potencjalnych inwestorów lub miejsca realizacji zadań własnych gminy.

Obszar ten obejmuje tereny projektowanych obiektów zabudowy przemysłowej, techniczno – produkcyjnej, usługowej, baz, składów, magazynów oraz urządzeń wytwarzających energię z OZE o mocy przekraczającej 100kW.

SFERA AX

MX - obszary, w których nie wyklucza się zabudowy (obszary potencjalnego zainwestowania)

Priorytetem działań w tych obszarach powinno być zachowanie w maksymalnym stopniu istniejącego użytkowania, a dla ewentualnej realizacji zainwestowania obowiązują następujące dyspozycje:

- lokalizacja nowej zabudowy wyłącznie na zasadzie uporządkowanego i sukcesywnego poszerzenia istniejących terenów budowlanych oraz rozwijania i łączenia większych skupisk siedliskowych
- ochrona przed zabudową zwartych terenów rolnych o wysokich klasach bonitacyjnych (przeciwdziałanie rozdrobnieniu gruntów rolnych)
- rozwijanie zespołów i terenów zabudowy, głównie w nawiązaniu do układu dróg lokalnych (przeciwdziałanie obudowywaniu dróg: krajowej i wojewódzkiej)
- uwzględnienie ograniczeń (i wyłączeń) wynikających z dyspozycji strategii ochronnej oraz innych uwarunkowań dla zabudowy i zagospodarowania
- uwzględnianie ekonomiki wykorzystania infrastruktury technicznej.

Realizacja każdej inwestycji wymaga tu każdorazowo badania celowości i uzasadnienia przekształceń środowiska w danym obszarze. Powinna się odbywać trybem ustalonej przez gminę (a dopuszczonej przepisami ogólnymi) procedury. Proponuje się, aby podstawowymi instrumentami realizacji polityki inwestycyjnej w tych obszarach był plan zagospodarowania przestrzennego, a wydawanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczyło jedynie nowych zagród rolniczych o ustalonej przez Radę Gminy minimalnej wielkości granicznej (proponuje się, aby wynosiła ona 10 ha).

RS - obszary terenowych urządzeń rekreacji, sportu i wypoczynku

- utrzymanie charakteru otwartych terenów zielonych (bez zainwestowania kubaturowego)
- lokalizacja urządzeń terenowych dla realizacji usług z zakresu sportu i rekreacji, służących potrzebom mieszkańców (zagospodarowanie terenu boiskami, basenami, zielenią urządzoną)
- lokalizacja obiektów tymczasowych do obsługi funkcji podstawowych.

RLT - obszary predysponowane do doleśń z funkcją rekreacyjno-letniskową

Na obszarach tych, o rozproszonej przestrzennej strukturze postuluje się:

- utrzymanie i pielęgnację istniejących zasobów leśnych i zieleni śródpolnej oraz dolesianie terenów na wniosek właścicieli przy spełnieniu wymogów zawartych w przepisach o gospodarce leśnej
- zachowanie istniejących siedlisk z możliwością wprowadzenia w ich obrębie funkcji letniskowej (agroturystyka) - w tym w budynkach nowych na istniejących działkach
- lokalizację nowej zabudowy rolniczej na zasadzie poszerzenia istniejących siedlisk oraz rozwijania i łączenia większych skupisk siedliskowych
- lokalizację nowej zabudowy letniskowej na gruntach nie podlegających ochronie - w trybie planu miejscowego
- możliwość eksploatacji gliny (w skład RLT wchodzi obszary perspektywiczne dla tego surowca) z zalesieniem terenów poeksploatacyjnych (kierunek rekultywacji).

SFERA X

R - obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej wyłączone z zabudowy

- ochrona przestrzeni rolnej o najwyższych wartościach produkcyjnych przed wyłączeniem z produkcji rolnej i zabudową (nie dotyczy zabudowy istniejącej oraz związanej z infrastrukturą i komunikacją)
- prowadzenie rolnictwa zgodnie z przyrolniczymi warunkami produkcji rolnej, określonymi przez kompleksy przydatności rolniczej
- unowocześnienie gospodarki rolnej przy poszanowaniu zasad zrównoważonego rozwoju
- zapewnienie warunków dla intensyfikacji produkcji rolnej poprzez:
 - przeciwdziałanie podziałom arealu rolnego gospodarstw
 - tworzenie warunków do kształtowania zwartych gospodarstw wielkopowierzchniowych poprzez scalanie lub wymianę gruntów
- stymulowanie procesów restrukturyzacji rolnictwa w kierunku:
 - wzrostu efektywności produkcji rolnej
 - wzrostu jakości produktów rolnych
 - ekologizacji produkcji rolnej.

L - obszary lasów i dolesień - wyłączone ze zmiany sposobu użytkowania

Generalnie, zasady zagospodarowania w odniesieniu do obszarów leśnych, dotyczą zapewnienia warunków ich szczególnej ochrony, z uwagi na funkcję, jaką pełnią w środowisku, ze szczególnym uwzględnieniem lasów ochronnych. Dla terenów rolnych, występujących w tym obszarze, pożądanym i jedynym kierunkiem zmian użytkowania powinno być ich zalesianie. Głównie dotyczy to terenów spełniających warunki do zalesienia zawarte w przepisach o lasach. Z uwagi na ochronę gleb, ochronę cennych biocenoz (łąki) oraz cieków, obszary dolesień należy ograniczyć do miejsc wskazanych w studium.

Z - obszary zieleni nieurządzonej, towarzyszącej ciekom - system korytarzy ekologicznych gminy

- ochrona przed zabudową i degradacją,
- maksymalne zachowanie warunków naturalnych obszaru z utrzymaniem pożądanego stanu wód powierzchniowych; dopuszczenie przekształcenia zieleni nieurządzonej w urządzoną w obrębie terenów zabudowy,
- opracowanie i wdrożenie zasad kształtowania terenów zalewowych rzek i małych cieków wodnych oraz ich obudowy biologicznej dla zapewnienia wymiany potencjału genowego i dróg migracji roślin i zwierząt; w powyższym mieści się ewentualne dopuszczenie zalesień w obrębie obszaru oraz wprowadzenie upraw specjalistycznych (produkcja wikliny, wierzby energetycznej).

IV.2 Zasięg i problematyka obszarów wyznaczonych do opracowania w zakresie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

IV.2.1 Wyodrębnienie obszarów do planów miejscowych

Sporządzenie planów miejscowych dotyczy następujących obszarów:

1) oznaczonych na rysunku studium

a) obszarów wymagających ustalenia szczegółowych zasad i warunków zagospodarowania

- ze względu na projektowanie nowych struktur osadniczych
 - zabudowy mieszkalno-usługowej - **Pm I**
 - zabudowy usługowo-produkcyjnej - **Pm II**
- ze względu na ochronę wartości kulturowych - **Pm III**

- ze względu na położenie obszaru w zasięgu zagrożeń i uciążliwości komunikacyjnej -

Pm IV

- ze względu na projektowanie nowych terenów przemysłowo - gospodarczych, w tym uwzględniających lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu - **P/Ppv**.

b) kompleksu sportowo-rekreacyjnego w Nowym Brzesku - **Pm V**

2) nie oznaczonych na rysunku studium

- a) rejonów projektowanych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym z zakresu komunikacji
- b) lokalizacji inwestycji w sferze AX (z wyłączeniem zagród)
- c) obszarów realizacji lokalnych i ponadlokalnych celów publicznych
- d) obszarów zalesień poza miejscami wskazanymi w studium
- e) wynikających z ustaw szczególnych (m.in. Prawo geologiczne i górnicze, Ustawa o lasach)
- f) pozostałych obszarów (zgodnych z polityką przestrzenną gminy)
 - w których Rada Gminy uzna za niezbędne (w szczególnym przypadku ustalenie zakazu zabudowy) ustalenie szczegółowych bądź ujednoczonych warunków zabudowy i zagospodarowania
 - które wymagają uzyskania zgody na zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

IV.2.2 Ustalenia dotyczące merytorycznego zakresu planów miejscowych

Ustalenia planów dla obszarów określonych w p. IV.2.1 należy przyjmować zgodnie z art. 10 ust.1 Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, przy czym minimalny zakres ustaleń planów miejscowych powinien obejmować:

dla Pm I:

- podstawowe przeznaczenie terenu oraz zasady i warunki lokalizacji użytkowania dopuszczalnego
- zasady kształtowania zabudowy (gabaryty budynków, linie zabudowy)
- zasady podziałów na działki budowlane (minimalne lub maksymalne wielkości działek)

- zasady obsługi komunikacyjnej i powiązania z układem zewnętrznym
- zasady wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

dla Pm II:

- przeznaczenie podstawowe i dopuszczalne terenu
- zasady obsługi komunikacyjnej (w tym określenie miejsc postojowych) i wyposażenia w infrastrukturę techniczną
- zasady prowadzenia działalności podporządkowane ochronie środowiska (np. ustalenie limitów poziomu obciążenia środowiska)
- dopuszczalne gabaryty (głównie wysokość) budynków
- określenie udziału zieleni na działkach (lub dopuszczalnej powierzchni zabudowy).

dla Pm III:

- podstawowe przeznaczenie terenu oraz zasady i warunki realizacji użytkowania dopuszczalnego
- zasady i warunki podziału na działki budowlane
- zasady kształtowania zabudowy (w tym: dopuszczalne gabaryty budynków, linie zabudowy, wskaźniki intensywności)
- sformułowanie wytycznych dla kontynuacji miejscowych historycznych form obiektów
- zasady kształtowania powiązań widokowych (osie widokowe, ciągi widokowe, dominanty krajobrazowe, płaszczyzny ekspozycji)
- zasady kształtowania przestrzeni publicznych (ulic, placów, usług publicznych, ciągów pieszych, zieleni)
- zasady obsługi komunikacyjnej i wyposażenia w infrastrukturę techniczną oraz szczegółowe zasady ochrony obiektów i terenów o wysokich wartościach kulturowych objętych i wymagających objęcia ochroną.

dla Pm IV - ustalenia jak dla obszarów Pm I, przy czym:

- przy ustalaniu zasad obsługi komunikacyjnej należy dążyć do wykluczenia bezpośrednich wyjazdów na drogę krajową, a nowe tereny wyznaczać w oparciu o istniejące i projektowane drogi lokalne włączone do drogi krajowej poprzez istniejące wjazdy

- przy lokalizacji zabudowy w sąsiedztwie drogi krajowej należy uwzględnić jej uciążliwość akustyczną i możliwości jej eliminacji (zachowanie niezbędnych odległości lub zabezpieczeń technicznych).

dla Pm V:

- podstawowe przeznaczenie terenu - udział i określenie użytkowania dopuszczalnego
- zasady kształtowania przestrzeni publicznych, ciągów pieszych, terenów zielonych ogólnodostępnych
- udział powierzchni zabudowy (proponuje się aby nie przekraczać 5 %)
- gabaryty i formy zabudowy
- zasady obsługi komunikacyjnej i wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

Dla P/Ppv:

Jako podstawowy kierunek rozwoju dla obszaru P/Ppv ustala się:

- lokalizację zabudowy przemysłowej, techniczno – produkcyjnej, usługowej, baz, składów, magazynów,
- lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Jako uzupełniający kierunek rozwoju dla obszaru P/Ppv ustala się:

- parkingi, garaże wbudowane i wolnostojące,
- tereny zieleni urządzonej
- sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.

Dla obszaru P/Ppv wyznaczono następujące kierunki i wskaźniki dotyczące zabudowy, zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- maksymalna intensywność zabudowy: 2
- maksymalny wskaźnik zabudowy: 70%
- minimalny udział pow. biologicznie czynnej: 15%

- maksymalna wysokość zabudowy: zabudowa produkcyjna i składowo-magazynowa: do 12,0 m, budynki garażowe: do 8,0 m, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej: do 15,0 m,
- dachy: symetryczny układ połaci: dwu- i wielospadowe, z dopuszczeniem naczółkowych, o kącie nachylenia połaci 12⁰-35⁰; dla zabudowy garażowej i składowo – magazynowej dopuszcza się dachy jednospadowe o kącie nachylenia połaci min. 10⁰; dopuszcza się dachy płaskie,
- minimalne powierzchnie nowowydzielanych działek: min. 1200 m².

W obszarach P/P_{PV} przewiduje się lokalizację działalności, mogących stwarzać uciążliwości dla sąsiednich terenów mieszkaniowych.

Wszelkie działania inwestycyjne na terenach obszarach P/P_{PV} należy prowadzić przy zachowaniu obowiązujących norm i przepisów z zakresu ochrony środowiska.

W celu ochrony środowiska i jego zasobów, przyrody i krajobrazu, na obszarze przemysłowo – gospodarczym P/P_v, poza ogólnymi ustaleniami studium, ustala się ponadto:

1) zakazy:

- a) lokalizacji zakładów stwarzających ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,
- b) lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć z zakresu infrastruktury technicznej i liniowej oraz dróg,
- c) lokalizacji przedsięwzięć stwarzających uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości, związanych z emisją zanieczyszczeń powietrza, hałasu, wibracji, pola elektromagnetycznego i przekraczających wartości dopuszczalne;

2) dopuszczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;

3) w zakresie wód powierzchniowych i podziemnych:

- zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych pod zabudowę,
- nakaz podłączenia budynków do sieci kanalizacji sanitarnej poprzez jej rozbudowę w terenach nieobjętych systemem zbiorczego odprowadzania ścieków,

- zakaz lokalizacji nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej,
- zachowanie funkcji korytarzy ekologicznych wzdłuż cieków wodnych.

4) w zakresie ochrony przyrody

- zachowanie systemu naturalnych powiązań przyrodniczych, niezbędnych dla utrzymania ciągłości przestrzennej obszarów biologicznie czynnych,
- działania ochronne mające na celu poprawę jakości środowiska przyrodniczego poprzez ochronę bioróżnorodności i ciągłości struktur przyrodniczych Korytarzy Ekologicznych, które tworzą podstawową sieć przyrodniczą o najwyższych wartościach i zasobach środowiskowych, zapewniają łączność pomiędzy obszarami Natura 2000 - m.in. poprzez ochronę Południowego korytarza ekologicznego (Kpd) „Dolina Górnej Wisły” biegnącego wzdłuż koryta Wisły, obejmującego przyległe tereny naturalnej obudowy biologicznej rzeki oraz sąsiadujące tereny łąk, pól, lasów i zadrzewień – jako naturalnych powiązań między ekosystemami i obszarami cennymi przyrodniczo.
- działania ochronne mające na celu ochronę korytarza ekologicznego „Puszcza Niepołomiczka”, sąsiadującego z Gminą Nowe Brzesko, zlokalizowanego w Gminie Drwinia, po stronie południowego brzegu Wisły,
- zachowanie naturalnego zróżnicowania występujących ekosystemów: łąkowych, przywodnych, wodnych i leśnych,
- zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, utrzymanie i kształtowanie walorów krajobrazowych terenów, stanowiących korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy),
- zachowanie i uzupełnienie obudowy biologicznej, tworzonej przez zespoły leśne, zieleń łągową, zarośla oraz trwałe użytki zielone z zadrzewieniami i zakrzewieniami, położonymi w terenach doliny rzeki Wisły oraz pozostałych cieków wodnych, zlokalizowanych na terenie gminy,
- zachowanie istniejących oraz możliwość uzupełnień enklaw zadrzewień i zakrzewień śródpolnych jako łączników ekologicznych systemu przyrodniczego gminy,
- zachowanie w naturalnym stanie (bez zadrzewiania) torfowisk, mokradeł i oczek wodnych.

Obiekty i tereny chronione na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

W stosunku do istniejących form ochrony przyrody studium obowiązują ustalenia zawartych w odrębnych aktach prawnych, które są dokumentami nadrzędnymi w stosunku do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w tych dokumentach powinny być uwzględniane w aktach prawa miejscowego.

W granicach gminy Nowe Brzesko nie występują obszary Natura 2000, niemniej jednak z uwagi na ich bliską lokalizację po południowej stronie Wisły - Puszcza Niepołomska PLB120002, Koło Grobli PLH120008, Lipówka PLH120010 - ustala się zakaz podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

5) w zakresie ochrony powietrza:

- wprowadzanie proekologicznych technologii i rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą, w tym:
 - nośników energii wykorzystujących gaz lub energię elektryczną,
 - urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, baterie słoneczne, itp.), za wyjątkiem turbin wiatrowych.

6) w zakresie ochrony przed hałasem:

- stosowanie pasów zieleni izolacyjnej, przegród akustycznych wzdłuż terenów przemysłowych, produkcyjnych i usługowych, zlokalizowanych w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej,
- stosowanie rozwiązań technicznych minimalizujących zanieczyszczenie hałasem.

7) w zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym:

- utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych wartości lub co najmniej na tych poziomach, zwłaszcza na terenach przeznaczonych w terenach dostępnych dla ludności,
- zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych wartości, w przypadku gdy nie są one dotrzymane.

Na obszarze na obszarze przemysłowo – gospodarczym P/Pv, poza ogólnymi kierunkami studium w zakresie infrastruktury technicznej, ustala się ponadto:

1) w zakresie gospodarki wodnej:

- zaopatrzenie w wodę dla celów bytowych, usługowych, produkcyjnych oraz ochrony przeciwpożarowej w oparciu o istniejącą sieć wodociągową,
- budowę, rozbudowę i modernizację sieci wodociągowej,
- w bilansach zapotrzebowania na wodę oraz przy realizacji sieci należy uwzględnić potrzeby związane z ochroną przeciwpożarową;

2) w zakresie gospodarki ściekowej:

- nakaz podłączenia terenów P/Pv do istniejącej sieci kanalizacji zbiorczej, znajdującej się na terenie gminy, z możliwością jej przebudowy i rozbudowy w celu objęcia siecią kanalizacyjną projektowanych terenów zabudowy,
- ujmowanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni terenu o trwałej nawierzchni dróg, parkingów, terenów zabudowy techniczno – produkcyjnej w szczelne systemy kanalizacyjne zamknięte lub w systemy otwarte wraz z odprowadzeniem do odbiornika ścieków, spełniających wymagane standardy czystości,
- dopuszczenie odprowadzania wód deszczowych do gruntu, rowów melioracyjnych, względnie do wód powierzchniowych, jak również dopuszczenie kanalizowania okresowych miejsc spływu wód opadowych,
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni nie narażonych na zanieczyszczenie na własny teren nieutwardzony, z dopuszczeniem odprowadzenia wód do urządzeń kanalizacji deszczowej.

3) w zakresie gospodarki odpadami:

- przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 1399 z późn. zm.),

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie objętym studium, w tym zasady selektywnego zbierania odpadów, określa regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, przyjmowany uchwałą Rady Miejskiej, jako akt prawa miejscowego,

4) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:

- zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącego systemu energetycznego za pośrednictwem istniejących stacji transformatorowych,
- dopuszcza się budowę nowych sieci elektroenergetycznych w celu zaopatrzenia w energię elektryczną projektowanych terenów zabudowy,
- dopuszcza się możliwość rozmieszczenia słupów i urządzeń elektroenergetycznych niezbędnych do korzystania z sieci w innych niż dotychczas miejscach,
- zakłada się lokalizację nowych stacji transformatorowych, w ilości wynikającej z każdorazowego zapotrzebowania,
- w razie konieczności dopuszcza się wydzielenie odrębnych działek, przeznaczonych dla realizacji stacji transformatorowych, obsługujących tereny przeznaczone pod zainwestowanie,
- nie dopuszcza się lokalizacji turbin wiatrowych.

5) w zakresie zaopatrzenia w infrastrukturę telekomunikacyjną:

- 1) zapewnienie łączności telefonicznej z istniejących i projektowanych sieci i urządzeń technicznych,
- 2) zalecenie rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w zakresie urządzeń sieci przewodowej oraz bezprzewodowej,
- 3) zalecenie budowy linii światłowodowych,
- 4) dopuszczenie lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej.

6) w zakresie zaopatrzenia w gaz:

- budowa i rozbudowa sieci gazowych oraz stacji redukcyjnych gazu, celem zaopatrzenia w gaz nowoprojektowanych terenów zabudowy,
- na terenach niezaopatrzonych w gaz, do czasu realizacji sieci gazowej dopuszcza się korzystanie z gazu propan – butan, dystrybuowanego w butlach.

7) w zakresie zaopatrzenia w energię cieplną:

- zaopatrzenie w energię ciepłą z kotłowni indywidualnych, zaleca się realizację kotłowni zbiorowych, ułatwiających zastosowanie rozwiązań i technologii proekologicznych,
- ogrzewanie budynków poprzez źródła ciepła z zastosowaniem:
 - nośników energii wykorzystujących gaz lub energię elektryczną,
 - dopuszcza się stosowanie systemów grzewczych na: eko-groszek, olej opałowy oraz drewno,
 - urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, baterie słoneczne, itp.), za wyjątkiem turbin wiatrowych.

II.2.3. Kierunki w zakresie zagospodarowania obszarów na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

- Na obszarze przemysłowo – gospodarczych P/P_{PV} w studium dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz z ich strefami ochronnymi, związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.
- Lokalizacja planowanych paneli fotowoltaicznych oraz urządzeń elektroenergetycznych z tym związanych w pobliżu i w miejscu skrzyżowań z liniami elektroenergetycznymi musi spełniać wymagania zawarte w normach PN/E-05100-1 oraz PN-EN-50423 (ze szczególnym uwzględnieniem pracy urządzeń myjących paneli). W obrębie 4 m od zewnętrznego obrysu słupa – naziemnych części fundamentów nie należy montować paneli fotowoltaicznych oraz innych urządzeń, ponadto należy zapewnić dostęp (dojazd) do słupów związany z bieżącą eksploatacją oraz usuwaniem awarii.
- W związku z dopuszczeniem rozmieszczenia urządzeń, wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, ewentualne strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu nie mogą wykroczyć poza granicę terenu, na którym będą rozmieszczone ww. urządzenia.
- Planowana inwestycja powinna wyeliminować lub zminimalizować jej potencjalne negatywne skutki na gatunki chronione poprzez zastosowanie właściwych technologii, w tym:

- stosowanie paneli fotowoltaicznych wyposażonych w warstwy antyrefleksyjne, skutkujące brakiem efektu odbicia światła oraz paneli, które zmniejszają znacznie przyciąganie bezkręgowców wodnych;
 - stosowanie ogrodzeń w sposób umożliwiający swobodną migrację drobnych ssaków, płazów i gadów (pozostawienie wolnej przestrzeni – ok. 15 cm nad ziemię i stosowanie oczek min. 10 cm);
 - realizację podziemnej infrastruktury technicznej.
- Prace związane z budową należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt zabronione jest niszczenie siedlisk i ostoi oraz gniazd gatunków chronionych, a terminy i sposoby wykonywania prac budowlanych muszą być dostosowane tak, aby zminimalizować ich wpływ na biologię poszczególnych gatunków i ich siedliska.

IV.3 Inwestycje i przedsięwzięcia publiczne

Gmina jest odpowiedzialna za realizację zadań publicznych. W celu ich zrealizowania musi podjąć działania organizacyjne i prawne oraz określić (znaleźć) źródła finansowania. Lista zadań publicznych staje się podstawą kontynuowania programów gospodarczych, strategii rozwoju, budżetów gminy; daje również podstawę do negocjowania z Wojewodą zakresu oraz zasad finansowania zadań znajdujących się na liście zadań rządowych z programu centralnego i wojewódzkiego.

IV.3.1 Inwestycje służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Z uwagi na brak rejestru wojewódzkiego zawierającego zadania rządowe i samorządowe województwa, poniższą listę traktować należy jako propozycję do objęcia programem centralnym lub wojewódzkim (zawartą w projekcie „Studium zagospodarowania przestrzennego byłego województwa krakowskiego”). Zadania są następujące:

- zadania rządowe proponowane do objęcia programem centralnym:
 - budowa obwodnicowego obejścia Nowego Brzeska (propozycja Wojewody Krakowskiego i DODP)

- budowa Komisariatu Policji w Nowym Brzesku (zadanie Komendy Wojewódzkiej Policji w Krakowie)
- zadania rządowe proponowane do objęcia programem wojewódzkim:
 - budowa ośrodka zdrowia w Nowym Brzesku (propozycja Wojewody)
 - regulacja potoku Dobranowickiego (propozycja Wojewody Krakowskiego i Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych).

IV.3.2 Inwestycje służące realizacji lokalnych celów publicznych

W zakresie inwestycji i przedsięwzięć służących realizacji lokalnych celów publicznych, za niezbędne uznaje się podjęcie następujących działań:

- rozbudowę sieci kanalizacyjnej
 - w pierwszym etapie - dla dolnej części Nowego Brzeska i Hebdowa
 - docelowo - dla kolejnych miejscowości w gminie
- prowadzenie stałej modernizacji obiektów oświaty oraz uzupełnianie szkół o obiekty sportowe (na działkach istniejących)
- modernizacja dróg, budowa chodników w obszarach zabudowanych
- urządzenie terenów sportu i rekreacji
- zmiana sposobu użytkowania opuszczonych obiektów szkolnych (postuluje się przeznaczanie ich na cele społeczne: domy pomocy, mieszkania komunalne).